Ч. 242 (14.786). Львів, середа 3. листопада 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
„ Банку Чеських Леґіов. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Четвертьрічно . . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Національний літак затопив британський пароплав.

Органи червоної морської влади заявили, що у віддалі 26-ох миль від берега національний літак затопив британський пароплав „Джін Вімс", що плив з Гібральтару до Барсельони. Залога та 3-ох урядовців міжнародньої контролі причалили до катальонського берега.

ЛЬОНДОН ПРОТЕСТУЄ І ВЕДЕ ДОПИТ.

На приказ мін. Ідена британський амбасадор в Андеї вислав до національного уряду протест проти затоплення британського корабля „Джін Вімс"; національний уряд обіцяв перевести негайно допит. Також британський генеральний консуль у Барсельоні має перевести допит; у цій справі вислано вже туди панцирник „Гуд".

„ДЖІНА ВІМСА" ЗАТОПИВ СИН МУСОЛІНІЯ?

У пресі появились поголоски, що літаком, який затопив „Джіна Вімса" кермував син Мусолінія. На інтерпеляцію в цій справі відповів мін. Іден у парляменті, що він не може дати ніякої заяви, заки дістане звіт із Барсельони.

Еспанська національна армія здемобілізувала один річник.

Національне командування звільнило на астурійському фронті вояків, уроджених 1920. року, змобілізованих на початку війни. Преса уважає це доказом, що національна армія має досить вояків.

БЛЬОКАДА ЧЕРВОНИХ ПОБЕРЕЖ.

Віцеадмірал Фернандез, командант національних збройних сил на Балеарах, заявив представникові Аваса, що національна военна фльота вистарчає, щоби перевести бльокаду всіх більших червоних пристаней. Небавом червоний уряд матиме поважні труднощі у закупні зброї. Червона фльота є безборонна, бо не має вишколених залог, крім того важко їй засобитись у паливо.

ЧЕРВОНА ВАЛЮТА ПАДЕ, НАЦІОНАЛЬНА ЙДЕ ВГОРУ.

На чорній біржі у Франції після ліквідації північно-еспанського фронту пезета валенсійського уряду впала зі 0.52 на 0.44. Пезета національного уряду має курс 2.12.

Японія зірве дипльоматичні взаємини з Анґлією?

В Японії що раз то сильніше ширяться протианґлійські настрої. Льондонові закидують, що він отверто підтримує Китай та що він дав ініціятиву брюссельській конференції. З огляду на те треба рахуватися з можливістю зірвання дипльоматичних взаємин з Анґлією.

ВІСЬ РИМ — БЕРЛІН — ТОКІО.

Рівночасно помітне зближення Японії до німецько-італійського бльоку. 29. ц. м. мабуть виголосять великі промови Мусоліні, Гітлер і Коное; їх трансмітуватимуть радіостації всіх трьох держав. Говорять, що треба сподіватися небавом італійсько-японського пакту.

Военна підготова в Америці.

Генеральний штаб Злучених Держав опрацьовує проект бранкового уряду в кожному стейті. На випадок війни цей уряд мав би збільшити стан американської армії на пів міліона добровольців за перших два місяці війни, а стейтову міліцію мав би збільшити з 275.000 до півтора міліона за чотири перші місяці війни

Крім того розглядають проект приспішеного вишколу новобранців.

Старшини резерви дістали запит, чи вони готові вступити до активної служби. Також фльота Тихого Океану дістала прикази щодо мобілізаційної підготови

Словаки не визнають „чехословацької мови".

Словацька народня партія внесла до празького парляменту проект зміни мовного закону в тому напрямі, щоби змінити назву „чехословацька мова" на „ческа і словацька" та щоби урядовою мовою у Словаччині була мова словацька. У мотивах проєкту його автори стверджують, що чехословацька мова є фікцією, її ніколи не було; у законодавстві нема місця на фікції.

Бельґійська кабінетна кріза.

Міністрові скарбу Де Манові (соціяліст) не пощастило утворити новий уряд, бо ліберали відмовились від співпраці з ним, як з автором проєкту дуже радикальних господарсько-суспільних реформ. Не пощастило і міністрові Ван Кавберґові (католик). Тоді король візвав дотеперішнього міністра хліборобства Пієрльо і відбув з ним 5-годинну нараду. По нараді Пієрльо заявив, що буде старатися створити кабінет, на засаді партійного національного обєднання (на подобу кабінету Ван Зелянда), що також опертий на співпраці католицької партії зі соціялістичною й ліберальною. В понеділок мін. Пієрльо навязав контакт з представниками партій.

Без мотивів.

Львів, 2. листопада 1937.

Сучасна Польща з погляду своєї економічної, соціяльної і національної структури виказує на ріжних своїх територіях величезні ріжниці, що є головно вислідом довгої їх приналежности до ріжних державних організмів, які вели ріжну економічно-соціяльну і національну політику. Попри стовідсотково промисловий Шлеськ істнують у його сусідстві значно упромисловлені воєвідства познанське і поморське та західні частини воєвідств краківського, лодзького і варшавського і як окрема частина — промислова білостоцька округа. Територія з українською більшістю в Польщі є суто хліборобська, без більших промислових осередків поза Львовом і нафтовим басейном. Припинення еміґрації за кордон і господарська скрута та розмірно великий приріст сільського населення при наглядному зубожінню села викликали потребу виходу зі села частини населення до міст.

Цей природний процес причинився подекуди до чисельного скріплення українського елементу в містах. Приходили до міст найчастіше некваліфіковані робітники і служниці, збільшуючи міський пролетаріят, досі здебільша польський або спольщений. Не далеко від пролетаріяту відбігло і зубожіле українське автохтонне міщанство, що жило на периферіях міст як дрібні хлібороби або у міських закутинах як бідні ремісники. Купецтвом не займався донедавна майже ніхто. Щойно в останніх роках слідний деякий приплив нашого елементу і до ремесла в місті та творення окремого стану дрібних купців-приватників. При загальній слабкій урбанізації міст на нашій етнографічній території є помітний там чисельний приріст нашого населення, що на селі при відомій земельній політиці не могло й так здобути хліборобського варстату праці.

Попри кольонізаційний наступ на села зачали поляки теж наступ і на міста на „кресах". Тут пляново і послідовно поселюється щораз більше польських купців і ремісників з Познанщини й Поморя, маючи у своїй професійній акції фінансову підтримку польських публичних і приватних установ та протекцію місцевої влади. Цю нову акцію відчули вже жиди, а небавком відчує її і наш міський ремісничий та купецький елемент, що не мав і не має цієї підтримки і протекції — хіба тільки перепони.

Для польської національної політики у містах прикордонних або суміжних з ними повітів — як взагалі на непольській етнічно території — є важна справа землеволодіння, яке тут переважно не було в польських руках, бо нерухомости в осередках міст належали у величезній більшости до жидів як власників, а на периферіях — до українців. Суто польська була захожа урядnича бюрократія і частина вільних звань, при чому бюрократія тільки вимково була власниками міських нерухомостей. Польський міщанський елемент не мав рішального значіння.

Такий стан у найближчій майбутности може основно змінитися. На основі польських плянів міста мають стати польськими і бути осередками не лише польської бюрократії, як досі, але й сильного економічно польського міщанства. І тут саме виступає справа землеволодіння в містах на непольській етнічно території.

З великою допомогою приходить тій пляновій політиці супроти „кресових" міст закон про границі держави, всі приписи якого діють щойно

від недавна. Йде тут про контролю над оборотом міських нерухомостей і про рішальний голос державної політичної адміністрації у цих справах. Тому під ригори згаданого закону піддано не тільки міста прикордонних повітів у справах обороту нерухомостями, але й більші міста сумежних з ними повітів до віддалі 30 км. від кордону, нпр. у Галичині Коломию і Чортків, хоча державна політична адміністрація могла ті міста виключити. Поминувши обставину, що закон про границі держави відбивається взагалі дуже відемно на господарському і суспільному житті прикордоних повітів, а в прикордонній смузі майже в цілости його параліжує, ділає він на практиці гальмуючо й некорисно для нас теж і в ділянці міського землеволодіння. Мета цього ясна і не потребує коментарів.

Для ілюстрації наведу відпис документу, що як один з перших цього роду має дані стати історичним документом теперішнього нашого положення. Ось він:

Urząd Wojewódzki Tarnopolski. Nr. R. U. III. 17/56/Borszcz. Tarnopol, dnia 15. X 1937. Do Pana Nikodema Ołeksiuka w Borszczowie pow. Borszczów.

Na podstawie postanowień § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22. I. 1937, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozp. Prez. Rz. P. o granicach Państwa (Dz. U. Rz. P. № 12, poz. 84) — Urząd Wojewódzki nie uwzględnia prośby Pana z dnia 4. X. 1937 w sprawie zezwolenia na nabycie nieruchomości i odmawia udzielenia Panu zezwolenia na nabycie nieruchomości położonej w Borszczowie, gm. kat. Borszczów pow. Borszczów, stanowiącej dotychczas własność Momotiuk Antoniny. Decyzja niniejsza zgodnie z art. 13 ust. rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 23. XII. 1927 o granicach Państwa (Dz. U. R. P. № 12, poz. 83 z roku 1937) nie wymaga uzasadnienia.

Od tej decyzii służy prawo odwołania się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przez Urząd Wojewódzki w Tarnopolu w ciągu dni 14 licząc od dnia następnego po jej doręczeniu. — Za Wojewodę: Bolesław Borsukowski, kierownik Oddziału Pomiarów Rolnych.

Зазначу, що обі контрактуючі сторони є української народности та що проти особи купуючого влада дотепер не мала ніяких замітів. Внесено відклик до міністерства, та ледви чи він матиме успіх.

Подібні випадки, як наведений, не відокремлені, бо такі були вже м. ін. у Заліщиках та в інших містах, де українській стороні воєвідський уряд відмовив права набути міську нерухомість і то без мотивації свого відмовного рішення.

Чи таку саму політику дотично трансакцій міськими нерухомостями у прикордонних повітах пристосують і до жидів, у руках яких є більшість камениць, покищо невідомо, бо сам закон діє щойно від трьох місяців. Одначе судячи по протижидівських настроях польського громадянства, можна на це питання дати тільки притакуючу відповідь.

Простір, на якому загрожені наші інтереси у здобуванні землі, поширився отсе зі села на місто. Оборона тих життєвих інтересів нашої нації в місті повинна стати нашим національним приказом!

Д-р Степан Баран.

Сепаратизм у французькій північній Африці.

I) ЯК АЛЬЖИР, ТУНІС І МАРОКО ДІСТАЛИСЯ ПІД ФРАНЦУСЬКЕ ВОЛОДІННЯ?

Щоби зрозуміти і якслід оцінити націоналістичний рух у Мароку, Альжирі та Тунісі, треба пригадати собі, як ці три краї дістались під володіння Франції, в якому стані та серед яких умовин. Щойно тоді зясуємо собі, чи той рух є справді інтригою закордонних чинників, чи має він поважніші, в першу чергу історичні, основи.

Мароко, Альжир і Туніс, що разом зовуться Магріб або Могреб (по арабськи „захід", бо вони становлять західну частину арабсько-мусуманського світу), як середземноморські краї ушивілізувалися скоріше ніж більша частина Европи. Дві милі від нинішньої столиці Тунісу находяться руїни Картаґіни — одного з найсильніших державних осередків старини, що володів колись цілим західним басейном Середземного Моря.

Населення старинної північної Африки завзято боронило своєї незалежности перед римським імперіялізмом. Геройська оборона Картаґіни не находить богато анальогій в історії; також сусідна Нумідія та Мавретанія не так легко піддалися Римові, що кінець-кінців заволодів північною Африкою та прилучив її до римського — опісля християнського — культурного світу. Після упадку Риму Византії не вдалося довго оборонити північно-африканських побереж, тому їх небавом знищили вандали.

Араби, що під кінець VII. століття появились у нинішньому Тунісі і пішли дальше на захід, поширюючи Іслям огнем і мечем, з часом ушивілізувалися на землях зі старою культурою; Могреб став одною з передових частин мусулманського світу. Найсильніша держава витворилась у Мароку, що якийсь час володіло Альжиром, Тунісом та більшою частиною піринейського півострова. Гренадська Альгамбра, алькавари, перероблені на церкви мошеї та інші перлини архітектури, що тепер валяться від еспанських мін та шрапнелів, недвозначно характеризують культуру середневічного Марока.

Та опісля Еспанія, Альжир і Туніс відпадають від мароканського султанату, але довго не втримуються: розпадаються на щораз то менші держави і кінець-кінців падуть у руки чужих держав. Еспанську землю завойовують пядь за пядею еспанські християнські держави, Туніс і Альжир попадають під номінальну владу Туреччини. Туніс стає доволі слабою державою під володінням династії беїв (князів), що узнають над собою зверхність царгородського султана. Здовж цілого побережжа Могребу розпаношується піратство, зокрема в Альжирі; доходить до того, що слабші европейські держави платять володарям дрібних піратських держав, між яких розпався Альжир, спеціяльний гарач, гарантуючи тим способом безпеку своїм кораблям. Еспанія, Портуґалія, Англія, Франція, Голяндія, опісля навіть Америка висилають свої фльоти на могребські води; вони не раз розбивають у битвах піратів, але приборкати їх не можуть. Не лишається нічого іншого, як заволодіти небезпечними побережжами. На якийсь час Еспанія опановує околицю Танжеру, Еспанія — інші пристані Марока й Альжиру, та це не богато помагає. Щойно 1830. року Франція висилає поважніші морські й сухопутні сили, які після довгих, завзятих змагань опановують Альжир. 1834. року ця країна стає французькою кольонією; нині вона адміністративно тісно звязана з метрополією, підлягає париському міністерству внутрішніх справ.

Тимчасом Туніс увільнився від турецької зверхности і пішов на шлях поступу. Бей дав краєві конституцію, змодернізував армію, взявся до будови шляхів, скріпив торговельні взаємини з Европою. Всі ці реформи чимало коштували, а управа туніського скарбу була ще доволі примітивна, бей заліз по вуха у довги; не мав за що їх платити, тому европейські вірителі взяли у застав усі джерела доходів Тунісу. Дійшло до того, що бей ледви мав з чого прожити. В такому стані Туніс не міг довше істнувати як незалежна держава — по нього посягнула недалека Італія. — Щоби дати Альжирові природний кордон на заході, Франція звела завзяту дипльоматичну боротьбу і видерла Туніс Італії, піддаючи його 1881. року під свій протекторат. З того часу публіцистика почала навіть називати поступенне безкровне завоювання слабої тубильчої держави „тунізифікацією".

Одинокий мароканський султанат зберіг повну незалежність до початку нашого століття. Султан скасував невільництво, оживив торговельні взаємини з Европою — та скріпити внутрішньої влади не зумів. Зокрема чимало клопоту робили йому надбережні пірати, що нападали на чужі кораблі та наражували Мароко на міжнародні конфлікти а навіть на санкції з боку деяких великодержав. У загальному Мароко також було доспіло до „тунізифікації". Франція не могла ним заволодіти (заокруглюючи свої північно-африканські землі та опираючи їх об Атлянтійський Океан), лише з огляду на дві інші великодержави: Англію та Німеччину, які також гострили собі зуби на багату мароканську землю. Врешті Франція дала Англії вільну руку в Єгипті, зате дістала згоду на завоювання Марока. Німеччина на те з початку не погоджувалася, загрожував міжнародній конфлікт — та небавом хмари розійшлися і 1912. р. Франція формально проголосила протекторат над Мароком. Цим способом піддався під французький протекторат мароканський султан.

Як поставилося до французької влади населення Марока й Альжиру — про те завтра.

(гал.)

Положення у Мароку.

У Мароку положення дальше поважне: по цьому краю патролюють сенеґальські стрільці та військові літаки, які літають дуже низько. До Мароко вислано нові військові частини. Генеральний резидент Марока ґен. Ноґ заявив, що французька влада вже здавна знала, що в Мароку підготовлюється поважний сепаратистичний рух. Він загрозив суворими карами туземцям і зокрема французам, які доводитимуть до заворушень.

Дальші арештування совітських достойників.

У Москві розійшлися поголоски, що на Далекому Сході агенти ГПУ арештували Балицького, комісаря безпеки першої ранги, давнього шефа ГПУ в Києві.

Також говорять, що ГПУ арештувало б. комісаря рільництва Чернова.

—o—

Змова в совітському Азербейджані.

Совітська преса подає, що в Азербейджані викрили терористичну організацію націоналістів, яка намагалась викликати повстання проти СССР. Вона мала звязок з вірменськими і грузинськими націоналістами. Багато осіб арештували.

В двацяті роковини великої австрійської офензиви в Італії.

Півтретя року даремне крівавились італійці, щоб заняти Трієст і Трієнт, висилаючи на боєвий фронт найкращий цвіт своєї молоді. І хоч тут і там осягнули нераз навіть значні успіхи, до намічевої цілі не дійшли. Здавалося вже, що війна скінчиться і південно-західний фронт залишиться у своїй головній лінії незмінений таназначення межі поміж двома давніми союзниками вирішить щойно мировий уклад. Однак сталося інакше. Непередбачений хід подій на сході звільнив значні сили центральних держав, які тепер можна було вжити на іншому воєнному тереяі. Скористала з цього передовсім Австро-Угорщина, котра вислала всі свої війська на італійський фронт. З поміччю поспішили їй німці, висилаючи до Італії спеціяльну армію під командою генерала Оттона фон Бельова. Перекинувши значні сили, нагромаджено великі кількости гармат та муніції, словом: приготовлено все найскрупулятніше до великої офензиви. Так розпочалася двадцята битва над Ізонцо, заініційована цим разом центральними державами.

Дня 24. жовтня 1917 р. розпочели атаку австро-угорські і німецькі війська ґенерала Оттона фон Бельова і північне крило групи військ генерала-полковника Бороевіча, під особистою командою цісаря Карла. Всім нам відомо, що всесвітня війна перетворила найбагатші села й містечка та родючі ниви на довгі роки в непроглядні гробовища й пустелі. І на суші і на морі і в повітрі бився цілий світ та ріжні роди зброї пішли у крівавий танець: і кріси і скорострілі і гранати і шрапнелі і бомби і міни і газові наступи і підземні підкопи. І як дуже страшно шаліла ця воєнна хуртовина, коли нераз і кілька днів безнастанно пражив огонь, сліпили рефлектори, летіли стріли мов дощ, а земля аж дрожала від гармат. Не диво, що по такім барабаннім вогні вечором пятого дня битви був уже відібраний цілий простір, що його неприятель виборов в одинацяти битвах над Ізонцо, окупивши кожний квадратовий кільометер стратою 5.000 жовнірів. Вислід першого тижня переходив усякі сподівання: крім значного зиску в терені, забрано в тім часі до неволі поверх 130.000 полонених і здобуто коло 1.000 італійських гармат.

По перших успіхах над Ізонцо розпочела теж акцію армія на фронті каринтійськім, що мала відразу світлу перемогу. Таким способом італійці, заскочені й окружені рівночасно з двох сторін, мусіли зарядити скорий відворот, щоби спастися від цілковитої погуби.

Погоня за втікаючими в найбільшім переполоху італійцями відбувалася з небувалою скорістю. Дня 5. листопада переступлено Таліяменто, а дня 8. листопада була вже армія над Лівенцо. Рівночасно на фронті каринтійськім війська бар. Кробатіна виперли італійців з їх сильних становищ.

Такі бриляитні перемоги не могли не викликати рішального впливу також на фронт у Дольомітах. І вже 6. листопада розпочали італійці відворот на просторі між Крайцбергом аж поза просмик Ролле. Погоню за ними на цьому відтинку розпочав бар. Конрад Гецендорф.

Виглядало так, що вже кінець приходить італійцям і могло так справді здаватися, бо кожний черговий день приносив нові здобутки центральним військам, які в енергійній погоні брали десятки тисяч полонених до неволі, забирали сотки гармат і масу всілякого воєнного матеріялу, зискуючи при тому значні простори терену.

Але італійці не стратили надії, бо за ними стояла Франція, Англія і Злучені Держави Північної Америки. В першу чергу поспішила своїм союзникам на поміч Франція й Англія, висилаючи на поміч не тільки численні формації військові, але й кольосальні скількости зброї всілякого роду, передовсім артилерію і муніцію, що їх так багато італійці стратили.

Завдяки цій помочі союзників уже в половині листопада фронт зачав устійнюватися; військам центральних держав не вдалося перейти долішню Піяву, і від того моменту знову в Італії велася по давньому позиційна війна.

По жихливій поразці італійців з кінцем жовтня і в першій половині листопада 1917 р. настав на цьому фронті розмірний спокій, війна обмежувалась тепер тільки до стріляннини позиційної.

Щойно 15. червня 1918 р. — вже без німецької помочі — розпочали австрійські війська тринацяту офензиву над Піявою. Хвилево мали вони перемоги та чималі здобутки: перейшли ріку широким фронтом, беручи поверх 30 тисяч полонених до неволі. Однак недовго тішилися перемогою, бо вже по кількох днях заряджено відворот. Звідомлення генерального штабу пояснювали це тим, що внаслідок великих дощів та обірвання хмар постачальники не могли армію засобити в поживу й муніцію.

О. Степан Ковалів,
висл. полевий курат.

Українське життя у Варшаві.

„УКРАЇНА — ЧЕСТЬ — БРАТЕРСТВО."

Корпорація „Запорожжя" піднесла в мин. неділю девятий раз прапор, інавгуруючи першими інформаційними сходинами черговий рік організаційної праці. Корпорація „Запорожжя", як єдина українська студентська корпорація у Варшаві, за вісім минулих років праці виховала цілі ряди української інтеліґенції з вищою освітою.

Інавґураційні сходини відкрив при участи кількох десятків академічної молоді й запрошених гостей **кошовий П. Холодний,** підкреслюючи в короткій промові велику вагу моральної спільноти всіх „запорожців" та звертаючи увагу на радісний факт все більшого **наростання культу Симона Петлюри,** культу, що м. і. був причиною багатьох неоправданих напастей на ідеольогію і працю корпорації. Опісля виголосив довшу промову куратор Т-ва проф. Р. Смаль-Стоцький, інформуючи про стан української справи на міжнародній арені, реферуючи ролю української політичної еміґрації та зазізвавши молодь до **посиленої праці над собою,** бо „треба бути приготованим більш, ніж коли, до тої хвилини, яка може вже наближається." На закінчення зборів студент-журналіст **Б. Кентржинський** поінформував новоступаючих членів про обовязки „запорожця". Гасло корпорації, подане нами в наголовку, символізує невтомну працю і посвяту для України, вимагає від „запорожця" крицевої волі, чести й особливого **культу для української збройної сили,** що була і буде єдиним арґументом нашої незалежности. Братерство — означає, братерство „запорожців", як теж **співділання з синами усіх заприязнених з Україною народів у боротьбі за її волю.** Кожний член корпорації переходить через два організаційні етапи: юнацтво і козацтво, щоб після закінчення студій перейти до „старої хати". Умовиною переходу до поодиноких ступнів є **іспит з україністичних предметів** та бездоганна служба корпораційній ідеї.

Влада корпорації робить заходи леґалізації т-ва на академічному терені. „Стара хата", себто всі б. „запорожці", теперішні інжинірив лікарі, адвокати і т. д., удержують з молодшими побратимами тісний звязок і м. і. у цьому році передадуть „запорожцям" новий корпораційний **прапор,** що буде получене з великим святочним зїздом. До „Запорожжя" записалось багато студентів з усіх наших земель

ХОР ЛИСЕНКА — ВСТАНОВИВ МУЗИЧНУ СТИПЕНДІЮ.

Відомий з численних мистецьких виступів у Варшаві й інших більших містах **Український Національний Лисенківський Хор** під управою вельмизаслуженого **п. С. Сологуба** розпочав уже активну музичну підготову. 4. грудня ц. р. виступить цей хор у **Державній Консерваторії** з великим концертом у честь **М. Лисенка.** Концерт матиме багаті вокально-музичні рами і вже заздалегідь цікавить широкі круги українців і чужинців. Слід підкреслити, що для вшанування роковин смерти свого патрона — хор встановив на перших зборах **стипендію у висоті 300 зол. річно** для українського (ї) слухача (чки) Консерваторії. Приклад — дійсно гідний наслідування.

УКРАЇНСЬКИЙ СЕМИНАР В УНІВЕРСИТЕТІ.

Як довідуємося з добре поінформованих джерел, за два місяці ректорат варшавського університету відкриє новий семинар. Буде це семинар української мови.

КТВ.

Здемолювали читальню „Просвіти".

В понеділок 25. жовтня ц. р. в год. 10. вечором вартівник села Залаве, повіт Теребовля, Гринько Летняк, син Миколи, бачив і пізнав одного з лиця, а другого по голосі в групі кільканацятьох польських хлопців зі сусіднього села Підгайчики, повіт Теребовля, як зорганізовано прийшли на місце, де будується читальня „Просвіти" в Залаві і зачали на команду валити її мури. По довших зусиллях завалили поперечну муровану стіну, відтак рущтування, які, падаючи, ушкодили решту невикінчених мурів. Знищили теж два вікна вже забетоновані, струщуючи стемплі, якими були підперті. Знищили теж і бетони, які при упадку понищили наріжники мурів. Нова недокінчена ще читальняна будівля представляє нині образ повної руїни.

З напасників пізнав згаданий вартівник Леська (з лиця) і другого сина Шимка Гордуна (по голосі), але не міг перешкодити в руїнницькому нападі, бо був сам один, а перед собою бачив юрбу розюшених та озброєних у коли молодих людей.

Про напад повідомив вартівник голову читальні Пилипа Брезденя і касієра Михайла Якимова, які в дні 26. жовтня ц. р. явилися у філії „Просвіти" в Теребовлі і розповіли про доконане польськими хлопцями з Підгайчик зруйнування будови читальні „Просвіти" в Залаві. З ними списали там протокол, після чого д-р Антін Заплітний, місцевий адвокат, іменем виділу філії „Просвіти" пішов з ними до староства, розповів про факт збройного нападу і знищення, домагаючись охорони майна установи та потягнення виновників до відповідальности.

Що зробило теребовельське староство, поки що не відомо.

Католики спеціяльної марки.

З приводу недавніх загальних зборів Т-ва письменників і журналістів ім. І. Франка у Львові „Нова Зоря" висловлює здивування, що у Раді Т-ва бачить теж католиків, як нпр. о. кан. Юліяна Дзеровича та І. Дурбака.

„Тому що імя Івана Франка — читаємо там — у нас від довгого часу рівнозначне з прапором атеїзму, можна дуже сумніватися, чи членська приналежність католиків до Т-ва під таким іменем належить до будуючих(!) Думаємо, що західний католик, нпр. Француз, Німець або Італієць, не мігби собі уявити приналежности до Т-ва ім. Карла Маркса або В. Леніна, а в нас Іван Франко в области боротьби з Церквою і релігією мав і має те саме значіння, що мали і мають Карло Маркс або В. Ленін взагалі. Про ярко атеїстичний світогляд Івана Франка „Нова Зоря" писала вже нераз".

А ми думаємо, що між діяльністю Маркса та Леніна як теоретиків соціялізму та комунізму і діяльністю Франка, що передовсім був письменником, а не діячем, є велика ріжниця і так на цю справу дивиться не тільки загал нашого громадянства, але й інші культурні народи. Також нераз у нас доказували люди релігійні, що творця „Мойсея" та численних релігійних поем не можна ніяк уважати представником атеїзму.

Всі знають теж, що католицизм „Нової Зорі" є спеціяльної марки і його не можна прирівнювати з ніяким іншим католицизмом. Бо коли йде нпр. про життя та діяльність великого українського письменника, тож „Нова Зоря" вміє віднайти в ньому тільки самі хиби і при цій оцінці не проявити ніодної християнської чесноти. Коли-ж іде про життя і діяльність жидівського станиславівського адвоката д-ра Лякса, якого засудили за обман на вязницю і про якого кожний у Станиславові знає, яка його моральна вартість, тоді „Нова Зоря" вміє присвятити йому пів числа адвокатської оборони, повної облуди та крутійства, щоб тільки вибілити людину, яка користується подивугідним довірям свого клієнта — станиславівського владики.

Бо є всякі католики...

І такі, як головний редактор „Нової Зорі", що велику частину свого життя присвятив завзятущій пропаганді соціялізму та атеїзму, але ці гріхи, коли треба зараховує на чуже конто, а не на власне. Під цим оглядом у своєму світогляді й практиці він не змінився і досі, хочби не знати як багато разів зловживав усякими богоугодними цитатами. Його оборона д-ра Лякса — це найкращий зразок подвійної моралі в його ідеольогічній бухгальтерії.

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ.

Хоч від 1. листопада 1918. р. минуло вже 19 важких років — гарний осінній понеділок 1. листопада 1937. р., відновив [illegible] спомини Великого Зриву. Кожному українцеві насувалися спомини Великого Дня, 1. листопада 1918. р.

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА У ХРАМІ СВ. ЮРА.

З приводу всенародного 1-листопадового свята відправив **Преосв. Кир Никита** в архикатедральному храмі св. Юра архиєрейську Службу Божу в асисті численного духовенства в намірениі українського народу. Прегарну змістом проповідь, повну глибоких фільософічних думок, що скріпила серця всіх приявних, виголосив **о. д-р І. Гриньох.** Дуже гарно співав мішаний катедральний хор під орудою **дир. І. Охримовича.** Підчас Служби Божої був присутній у церкві Високопреосв. **Митрополит Андрей.** Почесні місця заняли: през. **д-р Кость Левицький,** голова першого уряду і б. члени уряду **З. У. Н. Р.** та визначні члени УГА., члени УПР., і представники українських центральних установ, делеґати багатьох львівських установ і преси та велика маса народу, що виповнила вщерть не тільки храм св. Юра, але й церк. подвіря. Святочне богослуження зробило на всіх учасників глибоке враження.

В усіх інших львівських церквах о. пароxи в асисті духовенства відправили теж торжественні Служби Божі в намірениі українського народу. В цих богослуженнях вірні взяли теж масову участь.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ УНДО.

Згідно з традицією і цього року УНДО святкувало 1-листопадові роковини окремими святочними сходинами своїх членів у власній домівці. Точно в 12. год. вполудне відкрив сходини короткою промовою голова УНДО й УПР. **пос. Василь Мудрий.** Гарний глибоко обдуманий реферат виголосив відомий наш історик, **проф. Омелян Терлецький.** Реферат той слід би оголосити друком. Сходини закінчилися відспіванням національного гимну в год. 1. пополудні.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ В МОЛОДІЙ ГРОМАДІ.

Святочні сходини членів „Молодої Громади" відбулися в неділю 31. жовтня ц. р. в год. 7. вечором у домівці Т-ва. По короткій промові голови Т-ва **дир. Ю. Шепаровича,** який оправдав неприсутність на цьогорічних сходинах **ґен. Мирона Тарнавського,** б. начального вожда УГА, виголосив прегарний змістом і формою реферат проф. д-р **Володимир Старосольський.** Сходини закінчилися в год. 8. вечором відспіванням національного гимну.

СВЯТО В „ЛУЗІ".

Свято відбулося у великій руханковій салі львівського „Лугу". Почалося воно звітом, що його відобрав голова Лугу д-р Р. Дашкевич. До звіту стануло 75 луговиків і 35 луговичок у приписаних лугових одностроях та народніх строях. Свято було получене з закінченням літнього сезону та початком зимового сезону праці в „Лузі". Про значіння листопадового свята та про сезон літньої праці у львівському „Лузі" говорив голова д-р Р. Дашкевич. По промові відбувся прием кандидатів (ок) у члени „Лугу". Звіт закінчився відспіванням лугового та національного гимну. На другу частину свята склався реферат, хорові продукції львівського „Лугу", деклямації та одноактова сценічна картина з листопадових днів 1918. року. Про листопадові події 1918 року виголосив реферат ред. Іван Кедрин-Рудницький. Мішаний хор львівського „Лугу" відспівав під орудою Ол. Ющишина кантату Стеценка „Україно, Мати" і дві вязанки стрілецьких пісень. Гарне враження викликала мала декляматорка Віра Ющишин, що виголосила зі зрозумінням і чуттям Черняви „Вашим Тіням". Симпатична була також деклямація Олега Панкевича. Одноактова сценічна картина пригадала настрої та сподівання нашого народу в 1918. році. Настрій свята був бадьорий і веселий та розбудив у всіх приявних охоту до праці для добра народу.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ В Т-ВІ „СИЛА".

В неділю 31. м. м. українське робітництво відсвяткувало гідно [illegible] листопадові роковини. В год. 6. вечором члени Т-ва „Сила" взяли корпоративну участь у поминальному богослуженні у церкві Преображення Господнього. Опісля зійшлися масово у своїй просторій домівці в „Народньому Домі" на святочну академію. Її започаткував хор Т-ва „Сила" бадьорою піснею. З черги ред. М. Коновалець виголосив реферат про значіння листопадових роковин. На програму склалися хорові продукції і рецитації, що випали дуже гарно. Академія закінчилась відспіванням нац. гимну.

ПО ЛЬВІВСЬКИХ ЧИТАЛЬНЯХ.

Читальня „Просвіти" на Городецькім відсвяткувала Листопадові Роковини в неділю 31. м. м. На програму склалося вступне слово п. С. Арсенича, хорові продукції, деклямації і вистава сценічної картини „Мати". Свято закінчилось відспіванням нац. гимну. Салю чит. „Просвіти" виповнило українське громадянство Городецької дільниці по береги.

В чит. „Просвіти" на Личакові при вул. Крупярській зійшлось українське громадянство в понеділок 1. ц. м. зараз по торжественній Службі Божій у церкві св. Петра і Павла. По вступнім слові п. Гайваса виступив хор Ремісничо-Промислової Бурси з кількома піснями. По кількох деклямаціях свято скінчилось відспіванням нац. гимну.

КОПИЧИНЦІ.

Українське громадянство Копичинець кожного року святкувало 1-го листопада в той спосіб, що вечором 31. жовтня відбувався концерт стрілецької пісні. Одначе цього року такий концерт не відбувся тому, що староство в останній хвилині відмовило дозволу на уладження свята. Не помогла теж інтервенція м-ра Зеленецького, хоч на цей самий вечір видано дозвіл для читальні на Горі в Копичинцях на забаву з танцями. Та це не перешкодило громадянству склонити голову перед Тінями Тих, що своє життя поклали на жертівнику Батьківщини. Дня 1. листопада ц. р. в год. 9. громадянство заповнило парохіяльну церкву на Службі Божій, яку відправив о. В. Рижевський. Він теж виголосив коротку проповідь. Опісля оо. В. Рижевський та М. Чорняк відправили перед гарно прибраною могилою панахиду за поляглих. Вечором відвідали громадяни могилу на цвинтарі, в якій спочивають тлінні останки двох українських старшин.

У навечерія 1-го листопада відбулися в домівці „Стрільи" святочні сходини членів. На сходинах заступник голови м-р З. Фельків виголосив добре обдуманий реферат про значіння 1. листопада 1918. р. По рефераті члени відспівали „Ой у лузі червона калина".

ГОРОДОК.

В неділю 31. м. м. вечором 5-ох священиків відправило в церкві панахиду перед символічною могилою невідомого стрільця. Прегарну проповідь виголосив о. В. Демчук, парох Галичанова. В понеділок 1. листопада о. дек. Е. Роздольський відправив торжественну Службу Божу в намірениі українського народу і виголосив теж патріотичну проповідь. На академію влада не дала дозволу.

БЕРЕЖАНИ.

В неділю 31. м. м. пополудни о. кан. Е. Бачинський відправив в асисті 3-ох священиків панахиду за поляглих борців і молебен за український нарід. Вечором відбулися святочні сходини членів чит. „Просвіти" на передмісті Адамівка, на яких реферат виголосив д-р В. Бемко.

В понеділок 1. ц. м. парох о. дек. Е. Бачинський відправив торжественну Службу Божу в намірениі українського народу. Українське громадянство і молодь виповнили церкву по береги.

КАЛУШ

В неділю 31. м. м. вечором відправлено панахиду за поляглих, в понеділок 1. ц. м. торжественну Службу Божу в намірениі українського народу. Опісля відбулася святочна академія в Народнім Домі заходом т-ва „Сокіл" і філії т-ва „Відродження". Інші товариства уладили святочні сходини для своїх членів окремо.

ПЕРЕМИШЛЬ.

В 19-ті роковини зриву українського народу відбулася заходами філії УКТОДІ святочна академія в Перемишлі. Точно в год. 18. перемиське громадянство вщерть виповнило катедральний храм, де о. крил. Качмар Іван в асисті численного духовенства відправив панахиду за душі Поляглих. До панахиди співав хор „Перемиського Бояна" під управою проф. Вітошинського Волод. Після жалібних відправ о. проф. Сокіл виголосив патріотично-релігійну проповідь, взиваючи ввесь український нарід станути одноцільно під прапором Христа-Царя. Півтора години пізніше відбулася в салі Народнього Дому святочна академія, на програму якої зложилися: вступне слово д-ра Хробака Миколи, який на закінчення просив учасників і свідків наших визвольних змагань якнайчастіше вертатись думками в недавноминулі дні, а молодь шукати у могилах, розсіяних скрізь по українських землях, зразків геройства та посвяти. Слово д-ра Хробака полишило у приявних сильне, незатерте враження; спомин учасника чортківської офензиви інж. Мацькевича; хорові продукції хору „Перемиського Бояна" під управою полк. А. Красіцького; деклямація „Лебідь" О. Олеся у виконанні п. Ляховичівної та три картини-інсценізації: „Мобілізація", „Бій" і „Заповідь Стрільця" — проєкту Я. Андруховича. Свято закінчилося відспіванням національного гимну.

Другого дня вранці в год. 8. о. прелат Гмитрасевич в асисті двох діяконів відправив у катедр. храмі Службу Божу в намірениі українського народу. К.к.

РАДЕХІВ.

З приводу всенародного свята дня 1-го листопада в год. 9. відправив місцевий парох о. сов. М. Зінкевич торжественну Службу Божу в намірениі українського народу. Вечером в год. 5. відправлено панахиду за поляглих українських вояків, при чому о. парох виголосив відповідну проповідь. Церкву виповнили вщерть вірні. На українських інвалідів зібрано 18 зол. 90 сот.

В листопаді — місяці українських інвалідів, зберіть жертви від знайомих та вишліть їх на адресу: УКТОДІ, Львів, Потоцького 48.

Сторінка без політики.

Добродійка нуждарів.

Сьогоднішні часи такі важкі, такі дивні, що кожний живе тільки сам для себе, турбується тільки своїми турботами, радується з чужого нещастя, сумує, коли комусь добре ведеться. Тому так важко нині знайти милосерне серце, яке хоче допомогти чужому горю. А того горя так багато.

В одній з убогих дільниць Льондону стоїть скромний дімок, в якому урядує жінка, яка є найбільшою добродійкою Англії. Вона називається Сесіль Честертон. Підчас своєї 12-літньої діяльности допомогла вона 626.000 жінок і дівчат. В її бюрі лежить книжка, в якій є більше як 10.000 прізвищ та адрес ріжних осіб від яких вона дістає допомоги і осіб, яким вона сама помагає. У тій золотій книзі можна знайти прізвища найзнаменитших леді Льондону поруч прізвищ робітниць, банкирів поруч робітників, директорів поруч кухарок.

Свою діяльність почала вона перед 12 роками в той спосіб, що розіслала прохання до ріжних відомих осіб і за роздобуті таким чином фонди помогла багатьом людям. Тисячам дівчат дала дах над головою, удержання і сякі-такі умовини істнування. Пані Честертон має до помочі цілий штаб помічниць. Вони спроваджують до її бюра цілі родини, що ночують під мостами Льондону і пані Честертон все знайде якесь приміщення для безталанних покидьків долі.

Ця найбільша мабуть у світі добродійка бідних приймає теж на виховання підкинені діти, одначе головну поміч подає вона жінкам і дівчатам. Пані Честертон є одною з тих, які разом із князем Віндсором хотіли, щоб в Англії було якнайменше горя і нужди.

Годі домагатися від усіх, щоб у такій мірі, як пані Честертон помагали бідним, одначе тепер, коли зима стає знову важким маревом голоду і холоду перед українськими безробітними, хіба знайдеться чимало милосерних сердець серед українського громадянства, щоб щиро і щедрою рукою подали зимову допомогу українським безробітним, якими намагається заопікуватися Т-во „Сила“.

Цікава анкета.

Між відомими акторами польської фільми переведи анкету на тему, чим хотів би бути кожний актор, якби не був актором?

Як відомо, люди завжди волють робити щось іншого як те, до чого приневолює їх життя...

Несподівану відповідь дав Адам Бродзіш. „Якби я не був актором, тоді хотів би бути слюсарем. Завжди тямлю мою молодість, яка не була така приємна. Ранком ходив я до школи, а вже від полудня стояв я біля машини, що виструґала залізні рубці. Я привик до тієї машини: вона навчила мене цінити працю, завдяки їй я зрозумів вартість справжнього, фізичного зусилля... Згодом моє життя поплило іншим шляхом. Але коли судьба уклалась би інакше, тоді напевно повернувся би я до шлюсарської робітні, яка залишилася досі живою у моїх спогадах“.

Популярний комік Адольф Димша відповів, як пристоїть на весельчака: „Якби я не був актором, тоді не був би Димшою, але звичайним собі Бабінським. А коли був би Бабінським, тоді напевно бажав би собі стати Димшою. Колиж я вже таки Димша, тоді не обходить мене зовсім бажання якогось там Бабінського“.

Ярач відповів поважно: „Я все життя буду актором. Просто не уявляю собі, якби я міг бути чимось іншим. Одначе, коли сталось би інакше, коли доля відібралаб мені те найбільше для мене щастя, тоді був би я напевно... суфлером“.

Орвід, який так дуже добре наслідує пияка, впевнював, що був би учителем в якомусь глухому селі, бо дуже любить учити малі діти.

Селянський умер би зі сорому (так він бодай впевняє), якби не був актором, але заки це сталося би, заложив би він собі напевно малу ґалантерійну крамницю. Тоді мав би легке завдання: умерти з голоду.

Злодій, який сам себе віддав на поліцію.

У Фльоренції трапилася одному злодієві трагікомічна пригода. Якийсь купець залишив своє авто на вулиці і сам увійшов до крамниці полагодити якісь орудки. Коли по кількох хвилинах вернувся, авта вже не було. Купець не мав иншої ради, як піти на поліційний комісаріят та повідомити про свою пригоду. Коли вертався і переходив одну з бічних вуличок, запримітив, що проти нього їхало його власне авто. Купець швидко зорієнтувався, вибіг на вулицю і затримав шофера.

— Пане — просив він благальним голосом. — Перед хвилиною злодії вломилися до мого дому. Їдьте швидко на поліційну станицю. Мушу негайно повідомити поліцію.

Злодій не знаючи з ким має до діла, запросив купця до авта і поїхав до найближчого комісаріяту. Щойно там незнайомий пасажир велів арештувати злодія авт. Найбільше вдоволена була поліція, бо вона вже від давна шукала за злодієм, який мав уже на совісти кілька таких „пописів“.

Приємна подорож післанця.

Післанець театральної агенції в Ню-Йорку Роберт Олівер пережив цікаву пригоду, яка мала — на щастя — приємне закінчення. Його післали до корабельної пристані, щоб він вручив одному акторові, який виїздив до Европи, рукопис театральної песи. Хлопчина прибіг кілька хвилин перед відїздом корабля до пристані, вибіг на чердак та почав голосно викликувати прізвище актора. Колиж на його накликування ніхто не відповідав, пильний післанець почав перешукувати всі кабіни й закутини корабля, щоб найсовісніше виконати своє припоручення. Коли по довших даремних розшуках вибіг знову на чердак, побачив, що корабель опинився вже на широкому морі.

Тоді він зголосив свою пригоду капітанові корабля. Та капітан не повірив в оповідання малого післанця, переконаний, що Олівер хотів переїхатися „зайцем“ до Европи. Хлопчину призначили до важкої фізичної праці. Один із пасажирів довідавшися про цілу пригоду хлопчини, заплатив за нього всі кошти, так що несподівана поневільна подорож Олівера замінилася в розкішну прогулку люксусовим трансатлянтійським кораблем. По приїзді до Англії, післанця пересадили на інший корабель я.ким він вернувся до Америки.

В цілій пригоді найцікавіше те, що актор, який мав їхати до Европи, змінив в останній хвилині свою думку і залишився в Ню Йорку.

НАЙСИЛЬНІША МОРСЬКА ЛІХТАРНЯ.

Найбільшу ліхтарню, яка тепер що вечора кидає снопи світла на площу, на якій розвинулася велика вистава в Парижі, по скінченні вистави перенесуть на острів, що лежить при виході каналу Ля Манш недалеко північно-західного побережжя Франції. В цій точці Атлянтику сходиться багато корабельних ліній. Нова морська ліхтарня буде мати також велике значіння для летунської комунікації.

Вогнище світла нової ліхтарні є тепер найсильніше у світі. Оптична камера має 12 м. висоти 5 і пів м. проміру. В ній уставлено 10 ламп у двох рядах, що мають разом силу світла 500 мілйонів свічок. Іч.

ТРАГІЧНА ПОМИЛКА ХІРУРГА.

У клініці місті Нойзац лікар д-р Якович мав перевести дві операції одного і того самого дня і майже в одному часі. В операційній салі він помилився і пацієнтові, який недужав на шлунок, хірург перевів трепанацію черепу. Підчас операції хірург запримітив свою помилку, припинив операцію і поскладав кісточки черепу, одначе все вже було запізно. Пацієнт помер в кілька годин пізніше. Помилку пояснює хірург тим, що оба недужі були вже захльороформовані і їх лиця закривала вже маска.

Лікар Якович відповідатиме за свою помилку — мабуть першу цього роду в медицині — перед судом.

НАУКОВА ПРАЦЯ ПРО ПОЗІХАННЯ.

Молодий студент Антоан Портуа з Парижа звернув на себе увагу всіх університетських кол професорів і студентів та париської преси. Ціле зацікавлення своєю особою завдячував він тому, що вибрав собі незвичайну тему до дісертації.

Він, кандидат медицини Сорбон. Університету написав працю про позіхання. Тієї теми наука досі не розглянула якслід і Портуа, який тепер дістав титул доктора, опрацьовував її на 450 сторінках так докладно, що париська преса завважує не без злоби, що іспитова комісія, яка переглядала цю працю, мусіла цілими годинами зівати підчас того.

РУЗВЕЛЬТ У КАБАРЕТІ.

Бостон має сензацію „першої кляси“. Рузвельт виступає в кабареті в ревії. Інша річ, що на сцені виступає не сам президент Злучених Держав, але його двійняк, ухарактеризований так знаменито, що він зовсім подібний до президента. Враження імовірности підкреслене ще й тим, що інші актори теж нагадують ріжних людей із найближчого окруження президента. Ревія, що пародіює життя Білого Дому має незвичайний успіх. А що американці незвичайно вирозумілі, ніхто не бере собі дуже до серця навіть гострої і відважної політичної сатири.

Колиж президент Рузвельт довідався про оригінальну ревію, щиро насміявся і заявив, що сам хоче побачити свого двійняка на сцені.

ВЕСЕЛЕ.

КОРОТКОЗОРИЙ.

Оля й Толя сидять у каварні. При сусіднім столику сідає якийсь мужчина.

Якийсь дивний добродій.

Він підсміхався до Олі й завертав очима. Відтак пронизливо дивився в її гарні оченята.

Він підморгував, пскикав дискретно і робив багато інших річей, яких уживають мужчини, коли хочуть зачіпити жінку.

Одначе Оля сиділа як камінь.

— Безличний! — сказала Толя.

— Лиши його! — відповіла Оля.

— Ти його знаєш?

— Так, це мій наречений.

— Твій наречений?

Оля простогнала:

— Він короткозорий і бере мене за якусь чужу дівчину.

ОЗНАКА МУДРОСТИ.

Мій пес незвичайно мудрий. Хоч не вміє говорити, то я переконаний, що він знає стільки, що і я.

— То це ще ніякий доказ його мудрости.

ДЛЯ ПРИЄМНОСТИ ГОСТЕЙ.

— Чи для приємности гостей також були якісь несподіванки?

— На жаль так.

— Чому на жаль? Як?

— Мене викинули за двері.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ І Б 3:1 (2:1).

Цьогорічна Погонь І Б. — це не та минулорічна дружина, якій загрожувала деґрадація до нижчої кляси. Тепер запасна дружина Погоні, підсилена юніорами (кандидатами на мистця Польщі в конкуренції юніорів), може навіть найсильнішому противникові зробити не конче приємну несподіванку. Зокрема коли Погонь І Б. (читай: дружина юніорів) грає у своїм найкращім складі, тоді вона справді є одною з найсильніших дружин О. Л. Україна має те „щастя", що проти неї Погонь майже завжди виставляє свій найкращий склад. Так було на весну, коли Погонь, загрожена деґрадацією, виступила до України в наківзіговім складі, так було й тепер. Репрезентаційна одинадцятка Погоні „відпочивала", тому Погонь І. Б. виставила знаменитий склад із найкращим під цю пору нападом, в якому недоставало тільки Цімера. Та його неприсутність вийшла мабуть на користь Погоні.

Прилюдна, зокрема польська опінія вказувала на Погонь як на переможця в цих змаганнях. Одначе хтимости з польського боку та песимісти з українського не рахувалися з відродженням форми України. А те відродження прийшло, хоч і по доволі довгому часі. Вже в Дрогобичі заграла наша дружина один із кращих своїх метчів, одначе метч з Погонею був рішуче найкращий у цьогорічному осінньому сезоні. Ціла дружина заграла з давно небаченою амбіцією і запалом. При тім і старт наших змагунів поправився. А що технічно Україна все стояла на доволі високому рівні, то ясно, що цілий метч був гарний, із безліччю ефектовних акцій.

Важко сказати, хто в Україні був найкращий. Куди легше знайти найслабшого. Був ним Кравський, який на тлі доброї гри цілої дружини випав дуже блідо, хоч грав він ні гірше, ні ліпше, як звичайно. І Петрову теж часто не „виходило"... „старість — не радість"; тому не диво, що юніори Погоні швидше й голосніше добігали до мяча. Проте Петрів не грав зле, бо хоч і повільний, то диригував справно цілим нападом і стріляв чи не найкращі ворота. Найбільшою несподіванкою був Мільош. Вже на двох останніх метчах видно було в нього поправу форми, але щойно в неділю осягнув він свою найвищу цьогорічну форму і мабуть не переборщимо, коли скажемо, що він був минулої неділі найкращим грачем на грищі. Скоцень ще не осягнув своєї повної форми, але поправляється з кожним днем. Магоцького пильнував Кравс так дбайливо, що йому рідко вдавалися втечі і центри.

Другою несподіванкою цього метчу була пала лінія помочі. Якби поміч України грала так завжди, то за вислідки метчів були б ми спокійні. Досі все так якось дивно складалося, що коли добре грав Гошовський, то оба крайні помічники слабо, і навпаки. Також коли Цимбала заняв місце Гошовського, теж не все клеїлося. Цим разом ціла поміч осягнула рівномірну форму, при чому Цимбала дивував своєю витривалістю та добрими заграннями. Романець, як завжди, рівномірний, знаменитий, коли йде про співпрацю з нападом, легковажив лівого крайника Погоні, який доволі часто втікав йому, на щастя, нешкідливо. Скоценеві І. можна закинути все ще непотрібно гостру гру, хоч у порівнанні із тим спустошенням, що його він ширив ще весною на грищі, це тепер вже дитячі іграшки... проте такі іграшки можуть іноді Україну дорого коштувати.

Оборона, яка мала перед собою добру поміч, не потребувала висилюватися. Проте Сироготі важко простити те, що він у небезпечних підворітних ситуаціях бавився мячем і намагався „кивати" противників, хвилюючи при тім дружину і свою публику. Воробець інтервеніював швидше і гостріше. Босий вийшов кілька справді небезпечних ситуацій, одначе забагато праці (знову завдяки помочі) не мав.

Хід гри. Перші хвилини приносять кілька небезпечних ситуацій під воротами України. Напад Погоні грає в полі д. добре, легко підїздить до карного поля, одначе там губиться в непотрібних комбінаціях. Згодом Україна звільняється з того натиску Погоні, гра вирівнюється і в тому часі оба напади пописуються гарними комбінаційними заграннями. В 11. хв. щастя усміхається Україні, коли Скоцень пробивається під ворота, стріляє попри воротаря, мяч котиться поволи до воріт, дехто вже кричить „є", та в останній хвилині оборонець вибиває мяч із воротної лінії в поле. Але Погоні таки писана була втрата воріт, бо вже в найближчій хвилині витворюється на II карнім полі замішання по вільнім Кравського і мяч, стрілений зблизька Мільошем, опинився в сітці. Гра ведеться з легкою перевагою Погоні, яка теж у 27 хв. добуває ворота. Волків, стиснений у кліщах оборонців, стріляє все таки прегарні ворота. Та на цьому кінчиться наступ Погоні. Протинаступи України приносять у 28. хв. голи, що його стріляє ефектовною, далекою бомбою Петрів, по комбінації з Мільошем.

У другій половині переважає Україна і вже в 6. хв. добуває треті ворота. Ці ворота припечатують перемогу нашої дружини, бо хоч Погонь переводить ще багато небезпечних акцій, то поміч та оборона України виконували своє завдання якслід і напад теж не дармував. У тому часі поле до попису мали оба воротарі, при тому попис Босого випав ефектовніше хоч і воротар Погоні обороною гострої та несподіваної „головки" Мільоша урятував свою дружину від майже певного четвертого голя. При кінці Погонь знову стає агресивніша і намагається конче здобути ворота, та це їй таки не вдається і суддя п. Равх, до якого наша публика не завжди мала оправдані жалі, вигвіть метч. Видців 2.000.

ІНШІ ВИСЛІДИ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Чорні — Погонь (Стрий) 2:1 (1:1).** Чорні з трудом перемогли стрийську дружину. Метч на низькому рівні і без темпа. Ворота для Чорних стріляв Жельціє, для Погоні Жулкевський. Суддя п. Нуссенблят.

ЛЬВІВ. **Лехія — Юнак (Дрогобич) 4:3 (2:1).** Лехія задалася виграти ці змагання високо, але виявилося, що Юнак справді небезпечний і міг Лехії зробити дуже легко несподіванку. Ворота здобули для Лехії: Козак 2, Кущевич (карний) і Шуотерштін, для Юнака Гемерлінг з карного, Гурський і Шпілер. Суддював п. Бжуховський.

ЯРОСЛАВ. **Огнісько — Чувай 3:1 (0:1).** До перерви грав Чувай зовсім добре, одначе Огнісько після перерви притиснуло перемиську дружину і стріляло троє воріт. Двоє воріт для Огніська здобув Дитко, одні Міхалік, для Чуваю Чарнецький. Суддя п. Бабірецький.

САМБІР. **Корона — Гасмонея 1:1 (1:0).** Гасмонея могла легко програти. Ворота для Корони, яка грала в ослабленім складі, здобув Дутковський, для Гасмонеї Шляф. Суддя п. Северин.

РЯШІВ. **Ресовія — II. Сокіл 2:1 (1:1).** Малощо не сензація, бо в першій половині Сокіл вдержав нерішений вислід і щойно в другій половині Ресовія з трудом здобула вирішні ворота. Для Ресовії стріляв голи Гогендорф і Баран, для Сокола Фіялковський. Суддя п. Бик.

ПЕРЕМИШЛЬ. **РКС — Польонія 2:1 (1:0).** Правдива несподіванка, бо ледви хто вірив, щоб Польонія програла на своїм грищі з РКС-ом. У перемиській дружині безнадійно слабо заграв напад, на який теж спадає головна вина програної. Ворота для РКС-у здобув Дайчман і Желізко, для Польонії Кляйн. Суддював пор. Шиба.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

1) Польонія	11	17: 5	25:16
2) Чарні	11	16: 6	32:12
3) Гасмонея	11	14: 8	17:10
4) Україна	**11**	**14: 8**	**23:19**
5) Ресовія	11	14: 8	27:23
6) Лехія	11	12:10	34:24
7) Р. К. С.	11	11:11	13:12
8) Огніско	11	11:11	20:22
9) Погонь (Стр.)	11	10:12	25:22
10) Чувай	11	8:14	17:23
11) Погонь І. Б.	11	8:14	18:27
12) Корона	11	8:14	22:38
13) Юнак	11	6:16	19:29
14) Сокул II.	11	5:17	10:25

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ВАРШАВА. **Варшавянка — Варта 3:2 (0:0).** Несподівана перемога господарів. В першій половині виразна перевага Варти, що технікою була на цілу клясу краща від Варшавянки, але не використала своєї переваги. В II. половині після здобуття Смочком в 1. хв. воріт для господарів, вони перебирають ініціятиву і в 15 хв. добувають другі ворота (Своміньский). В 25 хв. Йокш підвищує вислід на 3:0 для Варшавянки. Напримінці змагань Варта своїм зривом добуває двоє воріт (Кальмерчак і Сломпа).

Після цих змагань табеля виглядає так:

1) Краковія	18	26:10	42:16
2) А. К. С.	16	24:8	35:16
3) Рух	18	23:13	46:29
4) Варта	18	20:16	40:36
5) Варшавянка	18	18:18	34:44
6) Висла	17	17:17	31:21
7) Погонь	17	17:17	24:23
8) Л. К. С.	18	16:20	36:39
9) Гарбарня	18	15:21	28:39
10) Домб	18	0:36	0:54

А. К. С. має ще дві гри. В себе з Погонею і в Кракові з Вислою. Якщо виграє оба метчі, здобуде тоді мистецтво. Коли виграє тільки один, мистецтво здобуде кращим відношенням воріт Краковія.

МИСТЕЦТВА ІНШИХ КЛЯС.

Україна — Зеніт 9:0. Юніори України мали весь час гнітучу перевагу і робили з противником, що хотіли. Ціла дружина юніорів заграла дуже добре. Ворота для неї здобув Зубач 6 і Кульчицький 3. У дружині юніорів матиме перша дружина в майбутнім сильну підпору.

Україна II. — Погонь II. 3:1 (3:0). Заслужена перемога резерви України, яка заграла в першій половині дуже добре, особливо напад і оборона. Ворота для нашої дружини стріляв Мелюха 2 і Бучацький (відомий гокікар), який грав добре на середині нападу, одначе за слабий фізично і не витримує темпа.

ДРОГОБИЧ. **Тур — Ватра 1:0.** Перші мистецькі змагання програла Ватра зовсім несподівано. До цих змагань виступила українська дружина з ослабленому й погано зложеному складі. Суддював п. Борута з Ярослава.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Каріссіма — УСК (Добромиль) 6:4** (4:0). Змагання за мистецтво Ц-кляси. Суддя п. Добош.

МЕДИКА. **Веселка — Макабі (Добромиль) 3:2.** Мистецтво Ц-кляси. Суддя п. Матушек.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. **Святогор — Степ 6:1 (1:0).** У 64 хв. при стані 2:1 тяжко розбитий воротар Степу Гозінш вийшов з гриша. Його заступники (було їх аж 3-ох) пустили 4 воріт. Перемога Святогору зовсім заслужена, бо грав він амбітніше і краще стартував.

ЗАКОРДОННІ ВИСЛІДИ:
ЧЕСЬКА ДЕРЖАВНА ЛІГА:

ПРАГА. Спарта — Вікторія Жіжков 3:0 (2:0).

БРНО. Жиденіце — Славія 2:0 (1:0). Сензаційна перемога Жиденіц.

ПЛЬЗНО. Вікторія Пльзно — Наход 3:1 (2:0).

БРАТИСЛАВА. Пльзно — Братислава 1:3 (0:2).

ПАРДУБИЦІ. Шл. Острава — Пардубиці 0:3 (0:2).

ПРОСТЕЙОВ. Кладно — Простейов 0:2 (0:1).

Табеля Чеської Державної Ліги:

1) Спарта	9	15	25:13
2) Вікторія Жіжков	8	10	19:12
3) Жиденіце	9	9	18:11
4) Славія	9	9	17:11
5) Кладно	8	9	14:11
6) Братислава	9	9	18:19
7) Пардубиці	8	9	14:16
8) Пльзно	9	9	22:25
9) Вікторія Пльзно	9	7	22:25
10) Шл. Острава	9	7	17:28
11) Наход	9	6	17:25
12) Простейов	8	5	17:27

ЛІГА СССР.

МОСКВА, 31. X. Футбольні клюби СССР закінчили свою осінню рунду. Зі 40 можливих пунктів, добули: 1) Московське Динамо 38 пунктів, 2) Моск. Спартак 37 пунктів, 3) Київське Динамо 36 пунктів.

АВСТРІЙСЬКА НАЦ. ЛІГА.

Вієнна — Фаворітнер Ф. Ц. 3:0 (0:0).

Ф. Ц. Він — Австрія 4:2 (2:0)!!!

Адміра — Спортклюб 4:2 (2:1).

Рапід — Ф. А. Ц. 2:1 (1:1).

Вакер — Сімерінг 5:2 (4:0).

ЧАША ШВЕГЛІ.

Італія — Швайцарія 2:2. Італія стратила 1-ий пункт, а Швайцарія здобула 1-ий пункт.

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

З приводу чеського державного свята 28. жовтня відбулися такі змагання:

ПРАГА. **Славія (Прага) — Адміра (Відень) 2:2 (1:2).**

МОР. ОСТРАВА. **Шл. Острава — ФЦ. Він 5:1.**

ВІДЕНЬ, 1. ц. м. **Рапід — Уйпешт 1:1, Славія — Австрія 4:2 (1:1).**

ЛІЛЬ. **Польська Ліга — Північна Франція 2:1.** Ворота стріляли Вілімовський для Польщі, для Франції Алєн.

БАБІЙ ЗДОБУВ ЧАШУ ПОЛЬМІНУ

Отшелец Польміну у Дрогобичі зорганізував велосипедний біг на трасі Дрогобич—Стрий—Пісочна—Мединичі—Дрогобич (90 км.), в якому взяли участь наколесники України (5), Скали — Стрий, Дністра — Самбір, Отшельца-Польміну, РКС — Сколе, РКС — Стрий і КПВ — Самбір. Ці змагання відбулися за чашу дирекції Польміну і за нагороду Отшельца.

Перше місце здобув **Бабій** (Україна) в часі 3 год. 06 хв. і 32 сек. Другий приїхав Косерб (Польмін) 3.06.34 третій **Колтуцький** (Україна) 3.06.48. Четвертий Рахвал (Польмін). Степаник відступив з причини двох дефектів 25 км. перед метою.

Після змагань відбулася роздача нагород. Представник Польміну зложив змагунам подяку за участь у змаганнях. Організація дуже справна.

СПОРТОВІ НОВИНКИ.

Чи знаєте, що на наших західних окраїнах в Перемишлі будує УСК „Сян" велику спортову площу? Чи Ви допомогли вже перемиським спортовцям у великому будівництві хочби найменшим датком? Сповніть свій обовязок прихильника спорту, приятеля молоді і дбайливого громадянина за долю майбутніх поколінь та вишліть негайно даток на закінчення будови спортової площі в Перемишлі на адресу: **Міщанська Каса Перемишль, вул. Костюшка (з дописною: на площу „Сяну"), чекове конто ч. 507.452.**

Прогулька до Перемишля. На метч Україна — Польонія, який відбудеться в Перемишлі 14. ц. м. вибирається зі Львова прогулька люксусовим автобусом. Хто мав би охоту поїхати, повинен зголоситися до п. Ліщинського РСУК. тел. 206-21, або до домівки України до п. Скопнія (тел. 250-54).

З листів до Редакції.

Перемишль, 29. X. 1937.

Прошу ласкаво помістити у щоденнику „Ділі" ось-таке вияснення:

В ч. 226 „Діла" з 14. жовтня ц. р. в рубриці: „З судової салі", під наголовком: „Цікавий цивільний процес у Самборі на тлі декрету „Maxima Cura" — появився допис, що мав представити фактичний стан цього процесу й усунути непорозуміння, поширювані про цю справу у польських часописах. Одначе зі змісту цього допису видно, що інформації п. дописувача невірні.

Справа у самбірському суді — це процес за частину інтеркалярних доходів з парохії Борислав, що від дня 17. березня 1934 р., по усуненні з парохії постійного пароха, лишилася необсадженою. До тих доходів, що в інтеркалярнім належать до розпорядження Дух. Власти, зголосили свої претенсії вірителі б. пароха о. Ліщинського, які приняли за правдиве його запевнювання, немов він і далі є парохом у Бориславі. Рекурс о. Ліщинського, висланий до Апостольського Престола у справі згаданого усунення його з уряду пароха в Бориславі, відкинено, про що повідомив о. Ліщинського і перемиський Єпископ. Ординаріят ще в місяці серпні минулого року, і Апостольська Нунціятура у Варшаві. Що й самбірський суд розглядав також справу усунення о. Ліщинського з уряду пароха, це сталось тільки з причини самого о. Ліщинського. Такий подійсний стан цієї справи.

У вище згаданому дописі „Діла" є згадка теж про доходи з нафтових теренів у парохії Борислав за час зперед 17. березня 1934 р. Що торкається цієї справи, заявляю, що вона ще не вирішена і суд її ще не розглядав. Була вона лиш нормована заявою, що її зложив о. Ів. Ліщинський перед наданням йому цієї парохії.

Прошу приняти вислови
високого поважання
Д-р Кир. Черлюнчакевич.

ГРЕЦЬКИЙ КОРОЛЬ У МУСОЛІНІЯ.

Грецький король Юрій II, який тепер перебуває в Римі, приняв у себе мін. Чіяна, опісля відвідав Мусолінія у венецькій палаті.

Припинили діяльність Т-за „Сільський Господар" у Луцьку.

Адміністраційна влада в Луцьку припинила діяльність філії „Сільського Господаря". Як причину подає протистатутову і протизаконну діяльність тої філії. Філія „Сільського Господаря" була досі єдиною волинською установою, що втримувала зі Львовом звязок.

По широкому світі.

Еспанський червоний уряд переїхав уже з Валенсії до Барсельони, разом з ним понад 50.000 урядовців.

Італія відкликала на довшу відпустку свого амбасадора з Парижа Черуттія.

Хорватська селянська партія уладила нелеґальне віче у Новім Градці, де дійшло до перестрілки з поліцією; 3 особи вбиті, кільканадцять ранених.

Брітійський премієр Чемберлен вертається до здоровля; нині він уже проводив кабінетною радою.

Губернатор бразилійського стейту Ріо Ґранде, Фльорес да Кунга, зорганізував приватну армію та спровадив чимало зброї, щоби зробити переворот. Його наслідник ген. Фільйо викрив цю змову та перевів арештування.

Голяндська поліція арештувала бельгійського банкира Барната, що довів до банкроцтва одного великого банку. Бельгія домагається, щоби Голяндія його видала.

——o——

ЗАСІДАННЯ ПІДКОМІТЕТУ НЕІНТЕРВЕНЦІЇ.

Підкомітет неінтервенції мав зібратись нині передполуднем, але його відложили до год. 15.45, щоби делегати поодиноких держав мали час порозумітись зі своїми урядами.

НОВИНКИ.

— **Нова українська піяністка**. В неділю 7. листопада ц. р. виступить у малій салі Музичного Т-ва ім. М. Лисенка з власним концертом молода піяністка **Слава Ганчерюк**, яка минулого року закінчила з відзначенням концертовий курс. У програму концерту входять твори Баха, Шумана, Шопена, Ліста та з українських композиторів твори Людкевича, Барвінського, Ревуцького й ін. 1—2

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** чергові сходини членів у пятницю 5. листопада в год. 7. ввечір. На сходинах виголосять доклади: 1) Д-р Софія Парфанович: „На краківськім терені", 2) Д-р мед. ветер. Мирослав Рудницький п. н. „Спомини зі студій в Італії". Просимо вчасно прибути. Доклади починають виголошувати год. 7.15. 2007

— **Курс модних танців** для старших і молоді під проводом **Тамари Панченко** розпочинає філія Союзу Українських Емігрантів при вул. Рутовського 22. „Народний Дім", саля Руського Касина II. пов. Вписи і інформації тамже від 2—5. листопада 1937., год. 5.30—7.— веч.

— **Проф. д-р В Сімович** виголосить у середу 3. ц. м. в Т-ві ім. П. Могили виклад п: з. „Нові тенденції в українській літературній мові". Саля „Української Бесіди", год. 18., вступ вільний.

— **Ширші сходини** секції українських адвокатських аплікантів при СУА у Львові відбудуться в четвер 4. ц. м. в год. 7-ій вечором у

ІВАН СМОЛІЙ.

КІНОМАН

(Докінчення)

Але коли старий Вакін вийшов як звичайно в пообідню пору до свого заняття, я таки не приступив до нього. Я пристанув у коридорі, а потім пішов слідком за ним. Вакін ішов дивно хаотично, переходив пасажами з вулиці на вулицю, на завулки і тягнув мене цією таємничою ходою, подвоював мою цікавість і відбирав відвагу наздігнати його. Нежданно стратив його з очей. Це сталося несподівано, коли вулицею переїздив навантажений вугіллям віз. Я станув безрадно. Відшукати Вакіна у цих нетрях неможливо. Хіба піду до кіна. У просторій ждальні панувала атмосфера папіроскового диму, людських голосів, а дзвінкий голосник кидав у цю гущавину потік тонів. Я сміявся в душі: Передімною виднів портрет Бальтімора, дальше Гарвей, Мек Дональд. Мій погляд сковзувався по натовпі і зривався. Біля каси кіна стояв Вакін-Бальтіморе, курив папіроску і байдуже обсервував покупців білетів Від цілої його постаті віяло достойністю і ситістю людини, якій нічого більше не треба до щастя. І хоч як переконував я себе і картав, що саме тепер міг би використати момент для знайомости з ним, я не рушився ні кроком, ба пірнув у юрбу і тільки крадькома, лякаючись, щоб він не пізнав мене, глипав, що буде далі. Вакін роздивляв гостей дискретно, непомітно, викурюючи вже третю папіроску. Купував білет якийсь низький добродій черевань із двома підбородками. Повільно витягав із задної кишені штанів портфель, заплатив за резервове місце і чвійшов до салі.

У цій хвилині Вакін ворухнувся, кинув у попельник недокурену цигарку і підійшов до каси.

— Прошу резервове!

І так само байдуже витягав великий шкуряний портфель, виплачував і зник за червоною портієрою.

Тут мої досліди скінчились, у кишені не було навіть вчорашніх десять сотиків на задаток білету.

На другий день я пішов назирцем за Вакіном. Він попрямував до другого кіна, де саме давали премієру. Він поводився приблизно такісамо; прикидався, що чекає на когось, а може справді чекав і за якийсь час купив резервовий білет. На третій день він щез мені у воротах третього кіна.

— Чортяка якийсь! Не розумію! Це хіба звичайний кіноман! — рішив я розчарований. І враз охопив мене страшний песимізм. Моє чудове інтервю пропадало безповоротно. А що це типовий кіноман, нема найменшого сумніву. Одне, що дивувало мене в тій цілій історії, звідки Вакін має гроші, коли ввесь день проводить бездільно.

Аж одного разу сталося щось несподіване. Я пішов до видавця. Пан Корбан приняв мене з отвертими раменами.

— Чому так довго не показувалися? Знаєте, ваші „Метаморфози" знамениті! Успіх, успіх!

Я стояв мов приголомшений, коли виплачував мені на руку мій цілінький перший гонорар.

Цього пополудня прийшов я до кіна з такою пишною, вдоволеною міною, як і Вакін. Я пішов за ним, бо вірив, що він розуміється найкраще на програмах. Я переждав, аж він купить ну портієру і сів за ним у задньому ряді. Побілет, і пішов за ним крок за кроком за черво-

чався сеанс. На екрані попису вався геніяльний Чаплін у „Модерних часах". Саля трясліся від щирого реготу. Я сміявся з усіми. І несподівано мій сміх притих. Вакін реготався сильно, безжурно, спертий на рамена гостя перед ним. В одному моменті мій сміх урвався. Я бачив, так, я виразно бачив, як Вакінова рука вправно нишпорила в задній кишені гостя перед нами і спокійно відступала. Вакін реготався далі безжурно, довго та широко. Передімною сидів справжній „кіновий артист"! Заки я встиг оглянутися — його вже не було. Коли я вернувся до свого мешкання на піддашшя, я кинувся на ліжко і знову реготався, сміявся до загину. Сміявся з Бальтімора, Гарвейки, Мек Дональдки, ковбоя, а найбільше зі свого інтервю з „великим кіновим артистом, що живе так скромно в офіцинах брудної, старої камяниці, коло сірого муру, де веться дикий виноград"...

Щоранку бачив я, як Вакін-Бальтіморе виходив на подвіря, роздумував, потім приходила чула сцена з малим ковбоєм, потім обід і Вакін зникав.

Та одного ранку я не побачив його. Другого теж ні.

— Малий ходи сюди! — кликав я дискретно малого ковбоя до себе до сіней, частуючи його цукорками. Він ішов, допитливо глянув на мене і усміхнувся.

— А де татко?

Малий знизав раменами.

— Мама казала, що татка взяли до „Голівуду". Татко вже кілька разів туди їздив. Але він скоро вернеться.

І хляснувши батіжком, покотився по подвірі. Я дивився йому у слід і сміявся. Але старому Корбанові таки напишу з цього новелю. Назву її: „Про великого фільмового артиста Вакін-Бальтімора."

школі ім. короля Данила при вул. Рутовського ч. 22. III. На порядку нарад — дуже важні справи і тому зацікавлені аплікати повинні численно прийти на сходини.

—Еспанські гості в Національнім Музею. Світової слави танцюристка Мануеля дель Ріо, що приїхала на гостинний виступ до Львова, відвідала 2. ц. м. Національний Музей разом з артистами-музиками Ж. Рока і Савір Альфонсо. Гості перебули в музею цілі дві години, оглядаючи зі щирим захопленням твори українського давнього й сучасного мистецтва, про яке висловлювалися з правдивим ентузіязмом. Краса старинних ікон спонукала їх і до порівнання українського мистецтва з чужим — нашому на користь. Варто згадати і про один загальний вислів артистки: „Мистецтво є одне, лише його вираз змінюється. Тут воно висловлене красками і лініями, в інших словом, а ми пробуємо віддати його рухом і грою".

— Нова українська станиця. Довідуємося, що знаний наш молодий громадянин п. Степан Клак відчинив власну **виробню лікарсько-шпитальних меблів** у Львові, вул. Мучна 26. Степан Клак, по фаху шлюсарський майстер кільканацять літ спеціялізувався в цій ділянці і є в ній чи не одиноким українським фахівцем-спецом. Від 1931. р. був він як технічний керманич виробню фірми „Wumel" A. Bernkopf. Багато лікарів українців, які уряджувалися в згаданій фірмі, знають про дбайливе і фахове виконання виробів. Обовязком українського громадянства дати підтримку кожній станиці нашого економічно-господарського життя, яке мусить обхоплювати щораз-то нові ділянки. Підприємство Ст. Клака є властне такою менше популярною, але не менш важною ділянкою і заслуговує на повну підтримку шпиталю, українських лікарів, кооператив здоровля і т. д. Від себе бажаємо п. Ст. Клакові найкращих успіхів.

— Ревізії й арештування. В Городку поліція перевела основну ревізію в інж. Р. Паламарчука дня 28. м. м. і забрала листи. В ночі з 29. на 30. м. м. поліція у Збаражі перевела основну ревізію в помешканні д-ра П. Таращука, голови повітового комітету УНДО. По ревізії поліція забрала д-ра Таращука на станицю поліції, де перетримала його до ранка. Крім того поліція перевела ревізію у Дмитра Клячківського та Михайла Данилевича, яких приарештувала. Причина ревізії та арештувань невідома.

— Хто виграв долярівку? В нинішнім тягненні долярівки впали такі премії: 12.000 дол. на ч. 583773; 3.000 дол. на ч. 1444293, 999200; 1.000 дол. на чч. 806009, 275392, 629975, 399941, 140964, 805029, 65786; 500 дол. на ч. 99167, 166641, 142280, 662759, 1271549, 1075, 209, 147837, 137581, 318189, 855629.

— СК Лисоня — Бережани розвязана. У пятницю 29. м. м. повітове старосто доручило СК Лисоня — Бережани письмо, що ним розвязало згадану секцію. Рівночасно дало упімнення Т-ву „Сокіл", що при ньому СК Лисоня була секцією.

— „По хінську і немецку не розумєм". Нас повідомляють, що комарнянський бурмістр Мігулка не хоче підписувати друкованих формулярів данціґської політехніки, які стверджують мастковий стан студента, кажучи: „По хінську і по немецку не розумєм"...

— На цвинтарі оборонців Львова. В 19-ліття початку польських боїв за Львів у дні 1. ц. м. відбулося в гарнізоновому костелі Єзуїтів богослуження, після чого вирушив при звуках оркестр на Личаківський цвинтар похід, в якому взяли участь військові відділи, ріжні комбатантські організації, польське духовенство, представники влади, шкільна молодь і т. п. На цвинтарі оборонців Львова відправлено заупокійне богослуження, після чого виголосили промови кс. Матейкевич, президент міста д-р Островський і голова союзу оборонців Львова, майор К. Лінк, що відчитав спис поляглих. Наприкінці на могилі невідомих оборонців зложено вінки.

— Смертний присуд. Рівенський окружний суд на виїздовій сесії в Дубні розглядав справу 14-ох комуністів. Головного обвинуваченого Якова Соловена, що 1922. року організував диверсійні загони, опісля втік до СССР, засудили на смерть, замінюючи цю кару на основі амнестії на дожиттєву вязницю; таку саму кару дістало двох інших обвинувачених; решту засуджено на вязницю від 5—15 літ.

— Вул. кпт. Татар-Тшесьньовского. Одну з бічних вулиць біля колишньої городецької рогачки у Львові назвали прізвищем кпт. Татар-Тшесьньовского, відтинкового команданта з часів українсько-польських боїв за Львів. У звязку з цим уладжено 1. ц. м. на місці велику маніфестацію при участи представників влади та польських патріотичних організацій.

— Польський дім під Рогатином. У Мартинові Новім рогатинського повіту відбулося посвячення „польського дому", побудованого коштом місцевих польських діячів а передовсім старшин скерневицького полку.

— Напад на коршму. Три озброєні людці напали в ночі на дім Юди Стратинера, коршмаря в Мечищові бережанського повіту і пострілили в живіт його 25-літнього сина, в руку 17-літню доньку, а 19-літню доньку вдарили твердим предметом по голові. Всіх ранених відставили до шпиталю в Бережанах, причому стан сина Стратинера тяжкий.

— Фальшива вістка. З віродостойного джерела довідуємося, що вістка, подана за польською пресою, начеб у Бережанах арештували Петра Поглода за крадіж у будинку державної гімназії, не згідна з правдою.

— Страшне самогубство. У лісі в Петранці громади Лдзіне в калуському повіті покінчив самогубством 20-літній Василь Петришин. Він розпалив вогонь, опісля вложив у вогнище артилерійську гранату. Розіґріта граната вибухла і зранила в долішню щоку Петришина, який згинув на місці. Петришин постановив покінчити самогубством тому, що поліція пошукувала його за крадіж.

— „Конґрес карпаторуських українців в Ужгороді". Під таким наголовком у празьких кінах в тижневику „Фокс-фільму" ч. 43 є короткий репортаж з Всепросвітянського Зїзду в Ужгороді. Хоча ця фільма триває найбільше три хвилини, вона має пропаґандивне значіння і відбиває дійсну могучість зїзду. Бачимо там кілька моментів маніфестації, віче на площі Корятовича, благословення маніфестації єпископом, гостей на почетній трибуні на чолі з губернатором та інше. Від сусідів у кіні, захоплених красою одягів, ви чуєте: „То є ґеске, то є красне!" (У. Т.)

— Нове схоронище для туристів біля Довбушанки. Довбушанка, то найдикший і найгарніший верх Ґорґанів. Мале схоронище, що було там на „низшій поляні" получене з гаївкою, було за мале, зрештою його зліквідували, бо терени на полудні від Довбушанки признали мисливським резерватом. Нове схоронище будують в північній стороні від верха Довбушанки в долині ріки Ільми. В листопаді ц. р. мають це схоронище накрити дахом.

— Кондуктори дістануть зброю. Залізничі дирекції видали приписи, що дозволяють обслузі залізничих потягів носити зброю. Озброєні будуть м. і. кондуктори товарових потягів, що часто виставлені на грабіжницькі напади.

— Нафтові терени в Битькові пов. Надвірна, до яких свого часу прикладали великі надії, тепер не дописали. Більше вложили там фондів, ніж добули із землі. Ще земні гази дещо дописують.

— Львівські грабіжники при роботі. До Марії Вальдман прискочив на вул. Валовій вечором якийсь злодійчук і вирвав їй з руки дамську торбинку, в якій находилися 52 зол. Заки вона отямилася, злодій пропав без сліду. — Подібна пригода зустріла Міну Вільнер на вул. Вірменській, де того самого вечора якийсь грабіжник вирвав їй торбинку з готівкою 5 зол., щадничою книжечкою на 205 зол. — З мешкання купця Емануїла Желязника при вул. Колонтая вкрадено дамське футро вартости 500 зол. — В мешканні Аполонії Рипх при пл. Стрілецькій вкрали з розбитого куфра золоті та срібні річи. — Із стриху Івана Коржхори при вул. Геніґа вкрадено мужеське футро, гардеробу та білля загальної вартости 1.800 зол. — До складу шкір Хаїма Зайдена при вул. Жовківській вломилися крізь пивницю злодії й забрали більшу скількість товарів вартости 3.600 зол.

— Безпеченство у Львові. До урядничкиі львівського університету, Марії Ґодзелінської, приступив пізним вечором на вул. Стечковського якийсь опришок і держачи в руці ніж, кликнув: „Як відзовешся, розпорю тобі живіт". Опісля зажадав видачі річей з валізи, яку вона несла. Одначе у валізці не було нічого вартісного. Не знайшовши теж у портмонетці грошей, грабіжник звелів нападеній стягнути з пальця перстень з цінним каменем, а крім того зірвав їй з руки срібний годинник і втік.

— Грабунок у потязі. У поспішному потязі, що їхав до Львова, хтось украв на шкоду пані Клімової, жінки радника воєвідського уряду, уночі торбинку з готівкою 300 зол.

— За касові недокладности. Окружний суд у Коломиї засудив б. секретаря шкільної ради Данцевича на один рік вязниці з припиненням за „касові недокладности" в роках 1926-27.

— Пожежі. В Сопоті біля Сколього згоріла в ночі на 29. ц. м. лісничівка і стайня на шкоду місцевого дідича Петра Ментена, з яким громада веде спір за поля і сіножати. — В загороді Томи Ваца в Чукві самбірського повіту вибухла пожежа і знищила дім, господарські будинки та збіжже загальної вартости 2 тисяч зол. Устійнено, що вогонь повстав наслідком підпалу, якого доконала з пімсти Агнішка Курдзелевич. — На передмісті Самбора згоріла стодола від асекураційного підпалу.

— Краєва хроніка. У Суходолі, пов. Броди з крамниці „Кулка Рольнічого" злодії вкрали товари вартости 600 зол. — У тім самім часі з польської молочарської кооперативи в Пеняках, пов. Броди, вкрали 150 кґ. масла і сира. — Перед трьома тижнями виїхав із Станиславова до Львова дентист Норберт Кон і пропав без сліду. — В Уричі біля Сколього скінчив самогубством 64-літній Андрій Гурдзин. — У Радеховичах пов. Нов. Санч листоноша Карло Ґаліца вдарив підчас забави Мартина Ґаліцу ручкою від револьвера так сильно в чоло, що той згинув наслідком заломання черепа. — Війт із Сорік (Львівщина) Лиґа пострілив на забаві у Ляшках Мурованих жінку свого попередника Філіповичову.

— Сліди нашої старовини. При археольоґічних працях у середньовічному замку Витовта в Городні відкопали візантійську церкву, замок з XI. віку, з часів князів варяго-русичів і пізнішу замкову церкву з XIV. в. На глибині 4—7 метрів натрапили на деревляні навертування, в яких можна відріжнити в горішніх верствах останки литовського замку з XIII—XIV. в., що попередив мурований замок кн. Витовта, а в нижчих верствах решітки городу (замку) варяго-русичів з XI—XII. в. Знайшли там також зерна пшениці, жита, вівса, гречки, гороху і конопель, також кости домашніх і диких звірят та ріжні предмети домашнього вжитку.

— Тиґр роздер дозорця. В литовському місті Шавлях, цирковий дозорець, будучи підхмеленим, хотів перевести тиґри з одної клітки до другої. Роздратований тиґр кинувся на дозорця і роздер його на шкамаття, так, що нещасний погиб на місці.

— Археольоґічна знахідка. В Любарі (Житомирщина) знайшли старовинні монети з 1608—1616 р. На багатьох монетах є напис „Альберт". Цей скарб, вагою 1 кґ., знайдено підчас розкопок на території районової лікарні.

— Ловецькі трофеї з українських лісів. На світовій ловецькій виставі в Берліні, що офіційно буде отворена 3. листопада ц. р. і на якій рівалізують 23 держави, ловецькі трофеї з українських етнографічних земель здобули перше місце. Жюрі вистави вже перевело кляcифікацію присланих ловецьких трофеїв і признало медалі. (Перша міжнародня ловецька вистава була у Відні 1910. р.). З Польщі, з українських лісів вислали на виставу в Берліні 3 зубри з Біловежі, 25 рогів (лопат) лосів, 155 рогів (вінців) оленів, 183 роги козлів, 200 кла (шабель) диків, 6 шкір медведів, 6 шкір жбиків, 55 шкір вовків, 45 шкір рисів, 13 готурів. Відзначення одержали експонати з українських лісів з Підкарпаття, Карпат, Полісся. Навіть чехи одержали відзначення за олені із Закарпаття.

— Смерть князя Михайла Кочубея. В Парижі, як повідомляє Офінор, помер в дуже поважному віці князь Михайло Кочубей, останній наща-

...ох брата судді Кочубея, який зрадив Мазепу. Ця родина Кочубеїв, яка володіла відомою Диканькою, не культивувала в собі традиційної ненависти до Мазепи, якою визначалася старша лінія, а останній її нащадок прихилявся навіть до своєрідного самостійництва. Не бажаючи служити Романовим, рід яких він уважав нижчим від його власного, він ще перед війною виїхав за кордон і дуже рідко відвідував батьківщину. В 1912 р. умістив в льондонськім „Таймсі" велику статтю, в якій домагався унезалежнення України від Росії, що йому цілком відтяло поворот до царського двору. Ніякий політик — він був радше диваком і не маючи якоїсь програми, не міг нічого осягнути при величезних матеріяльних засобах як один з найбогатших дідичів України. Вже місля знищення всіх його маєтків вартість самих образів його париської ґалерії давала багато міліонів франків. Його улюбленим висловом було, що „москалів треба вирізати", а проте всі його доньки цілком змосковщені, віддавались за французів, які були переконані, що беруть родовитих московок. Так вигас один з небагатьох князівських родів України.

— **Справлення друкарської помилки**. В числі „Діла" з неділі 31. жовтня у вступному вірші С. Гординського просимо справити такі помилки: третя строфа, третій рядок — замісць „Небо колючи корінням дерев" має бути: „І небо колючи корінням дерев". У строфі передостанній замість: „незаторкнутим" має бути — „неторкнутим".

Зі судової салі.

РЕД. ДМИТРО ПАЛІІВ ПРОТИ Д-РА РОМАНА ДАШКЕВИЧА.

Перед суддею д-ром **А. Солтисіком** у міському карнім суді почалась у вівторок 2. ц. м. розправа за зневагу. В ролі обвиненого виступив голова Лугової Організації д-р **Р. Дашкевич**, проти якого вніс акт обвинувачення п. провідник Ф. Н. Є. Дмитро Паліїв. Нинішня розправа є відгомоном статтей, поміщених в „Українських Вістях" проти д-ра Р. Дашкевича, як провідника Лугової Організації, який їх осудив на Луговому Зізді 5. липня ц. р. і тамтим чином справа опинилася в суді. Об. д-р Р. Дашкевич заперечив, немовби образив Д. Паліїва словами, що їх наводить акт обвинувачення. Признав, що реагуючи безпосередньо на образливу і провокаційну статтю в „Українських Вістях" з 5. липня ц. р. п. н. „З таємниць Лугового Проводу" назвав діяльність Д. Паліїва „руїнницькою". Допис, в якім „У. В." звязують Лугову Організацію з п. Макогоном, назвав негідним, брехливим, поліційним доносом, бо такий закид мусів би потягнути за собою розвязання владою Лугової Організації, як залежної від закордонного чинника. Далі заперечив, будьтоби висилав когонебудь, щоби побив ред. Гладиловича чи ред. Назарука. На доказ правди, що п. Д. Паліїв веде руїнницьку діяльність на шкоду українського народу і Лугової Організації обвинений покликав свідків. Суддя допустив свідків з акту обвинувачення і покликаних обвиненим на розправі та відложив розправу на 17. січня 1938. р. Обвиненого заступав адв. **д-р Ст. Біляк**, п. Д. Паліїва — **м-р М. Дзьоба**.

З кіна.

КІНО „ЕВРОПА": „ІХ СТО Й ВОНА ОДНА".

Фільма без любовної історії, комедія, що хвилинами може витиснути сльозу зворушення. Безробітний талановитий музикант шукає від довшого часу праці. Він звертається за працю до найпопулярнішого в Америці дириґента орхестри Леопольда Стоковського, що має вже складену орхестру з найкращих музикантів. Ясно, що такого невідомого кандидата викидають за кожним разом за двері, не даючи йому навіть доступу до великого маестра. Ті самі спроби повторяє за батьком його молода донька, дуже енерґійний дівчур з головою повною нових ідей. Її впертість і сміливість доводять до комічних ситуацій. Дівчина має музикальний хист і приємний голос. Та цього мало, щоб без засобів до життя скласти велику симфонічну орхестру. А саме такий плян вона рішила здійснити. Крім премилої гри Дін Дербен у головній ролі, що знову виступає із своїм іменем „Пенні", маємо нагоду чути кілька разів орхестру під батутою Стоковського, якого імя звязувала недавно американська преса з Ґретою Ґарбо, буцімто як поважного кандидата до руки мармурової шведки. Стоковський дириґує з такою експресією, що навіть ляіки захоплюються його особою. Фільма як ціляко приємна.

КІНО „АПОЛЬО": „Я БУЛА ШПИГУНОМ".

Ще одна фільма на тему славної німецької шпигунки Анну Марії Лессер знаної під назвою „Фройляйн Доктор". Цим разом фільма французька, з дуже добрими артистами, виведена з погляду чистої сензації, без ніякої тенденції. Подиваяємо в ній обєктивність французів, які зображують німців як великих патріотів, що до останньої хвилини життя не вагаються жертвувати собою для добра батьківщини. Славну Фройляйн Доктор бачимо на ґаліпольському відтинку, де в найтяжчі для німців хвилини має рішитися становище болгарів, що хотять заключити з Німеччиною сепаратний мир. Турецькі емісари грають тут теж свою ролю. Німецька шпигунка зуміла під прибраним прізвищем американської журналістки добитись до французько-американського товариства. Серед ріжних пригод вона знайомиться з одним французьким старшиною, що закохується в ній. Аж до останньої хвилини вся акція проведена цікаво і тримає глядача в напрузі. Головну ролю грає прегарно Діта Парльо; режисер Пабст, музика славного Гоннеґера

КІНО „КАСІНО": „ЯК КВІТНЕ БУЗОК..."

Зворушлива історія про карієру одної молодої американки, що вславилася своїм дебютом на дворі Наполеона III як оперова співачка. Свою карієру вона завдячувала якомусь таємничому російському відкривнику голосів, що закохався в ній і за якого вона після чотирьох років праці над голосом вийшла заміж із вдячности. Та перед самою премієрою опери в Парижі, вона серед романтичної обстанови познайомилася з одним своїм земляком, що теж приїхав до Парижа вчитися співати. Молодий, простосердний парубок закохується від першого погляду у красуні-співачці і проводить із нею один день „Свята весни" у Сен-Кле під Парижем. По кількох роках вони зустрічаються зовсім несподівано на сцені в Ню-Йорку, як партнери в тій самі опері. Вся фільма має багато оперових арій і багату обстанову. Її банальний сюжет оброблений з тою дрібкою поезії, яка потрібна саме у сентиментальних фільмових історіях. Головні партнери Джанет Мекдональд та Едді Нельсон. Д. Мекдональд порилає своїм голосом та появою. Прецікаву креацію дав Джон Берімор у ролі російського протектора.

✠ Посмертні згадки.

ПАВЛО НЕХЦАЙ.

В коротенькій вістці „Діла" вичитали ми, що в неділю 24. жовтня ц. р. відпровадило станиславівське громадянство на вічний спочинок старенького терціяна муж. української гімназії, Павла Нехцая. Ця вістка наповнила сумом усіх тих, що за останні три десятки літ покінчили станиславівську гімназію і напевне, як милий спогад із молодих літ, стане їм перед очима ясна й симпатична постать бл. п. Павлуся Нехцая, що так нерозлучно звязана з нашою гімназією і гімназійними роками.

За час своєї довголітньої праці в заведенні виявив Покійник шляхотні прикмети характеру та серця і якнайкраще записався у памяті всіх учителів та учнів заведення. Завжди привітний, усміхнений і готовий до прислуг, був щирим приятелем та опікуном ґімназійної молоді, яка й до нього ставилась із рідким довірям і щирістю Бо Павлусь — пан терціян — ніколи не жалував для „штубаків" своєї помочі й поради. Добре памятатимуть його особливо ті непорадні, застрашені селянські хлопці, що прийшли до ґімназії вчитись, а Павлусь таки зараз брав їх під свій „протекторат" і не дав їм кривди зробити.

Не маючи власних дітей, ця добра людина всю свою інстинктовну любов переливала на вихованків ґімназії. Неодному він і матеріяльно допоміг, неодного нагодував, але робив це так тихенько і скромно, щоб ніхто не дізнався про його добре діло. Не хто інший, а Павло Нехцай, скромний терціян, був той, хто **власним коштом улаштував у ґімназії каплицю**, щоб учні мали де молитись і не потребували після недільної екзорти ходити аж до катедри на богослуження. Покійник був дуже релігійний та побожний, що свою побожність маніфестував не тільки молитвою, але й безмежним числом добрих учинків. Бл. п. Павло Нехцай був теж прикладний **громадянин і патріот. Своє невеличке заощаджене майно залишив він на громадянські цілі**.

Не диво, що б. учні станисл. ґімназії поміч своїх найулюбленіших учителів і вихованків залишать у своїй памяті ясне місце для цього тихого й добрячого терціяна і правдивого приятеля ґімн. молоді. Б. О

Д-Р ПЕТРО ВОЙТОВИЧ.

Дня 1. XI. ц. р. в год. 11. вполудне помер скоропостижною смертю в Перемишлі д-р Войтович Петро, адвокат, дир Українбанку „Віра", член всіх культурно-освітніх, харитативних та інших установ у Перемишлі В. Й. П!

—о—

Дописи.

РОГАТИН.

Замкнені реколекції для священників у малій семинарії в Рогатині. В малій семинарії в Рогатині відбулися замкнені реколекції для священників. Такі реколекції відбуваються в Рогатині від ряду літ кожного року з ініціятиви місцевого пароха о. сов. Теодосія Кудрика, організатора цих реколекцій. Цього року проводив реколекціями о. міністер Карло Більке Ч. Н. І. з Тернополя, який кожного дня мав по чотири науки: дві передполуднем, дві пополудні. В реколекціях брали участь священники з вісьмох деканатів: бурштинського, заваліцького, нараївського, підгаєцького, підкамінецького, рогатинського, стрілиського і ходорівського. Число учасників: 37 священників і 4 укінчених богословів. Хто цього року був на реколекціях, той мріє про час, коли вдруге зможе взяти в них участь, щоб відновити духа і набрати свіжих сил до життєвої боротьби. Священники рогатинського і стрілиського деканату обіцяли приїздити на реколекції до малої семинарії в Рогатині кожного року. По св. Причастю о. міністер Карло Більке дав усім учасникам апостольське благословення. Організатор реколекцій о. сов. Т. Кудрик подякував о. мін. К. Більке за його ревну і жертвенну працю коло духового обновлення всіх згаданих реколекцій. Опісля о. дек. Степан Ковалів подякував о. сов. Теодосієві Кудрикові за ініціятиву до цих реколекцій і в імени всіх приявних висловив побажання, щоб такі реколекції для священників відбувалися в малій семинарії в Рогатині кожнього року. При кінці о. сов. Михайло Кравчук, парох Черча, подякував о. ректорові Іванові Гавриковi за його гостинне приняття всіх учасників цьогорічних реколекцій.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Велика просвітянська анкета. Дня 26. м. м. відбулася заходом філії Т-ва „Просвіта" в Камінці Струм. велика просвітянська анкета, на яку прибуло понад 400 осіб, з того четвертина жінок. Переважала молодь. Багато було й сивоволосих просвітян, які з захопленням слухали рефератів. На анкету прибув делеґат Головного Т-ва „Просвіта" інсп. Брилинський, який виголосив відповідний реферат. Черговий реферат „Жінка в читальні" виголосила дівчина-просвітянка зі села Батятич; реферат „Книжка як провідник селянства" виголосив просвітянин Володимир Рудий. Реферат про масове членство та плян праці на осінь і зиму подав урядовець філії проф. Лев Ґіжевський. На закінчення промовив голова філії о. шамб. Цегельський і заохотив усіх учасників анкети до просвітянської праці. Анкету закінчено відспіванням національного гимну.

Просвітянин.

Памятайте при кожній нагоді, що за долю інвалідів відповідає той, хто післав їх до боротьби — Українська Нація! Обовязком цілої Нації інвалідів відповідно забезпечити.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Д-р Яким Ярема: УКРАЇНСЬКА ДУХОВІСТЬ В ЇЇ КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНИХ ВИЯВАХ. Львів, 1937. Накладом автора. Стор. 80, ф. 16°.

Віталій Юрченко: БЛУДНИЙ СИН, драма на 5 дій з часів визвольних змагань українського народу 1919—1921. Рівне 1937. Стор. 60, ф. 8°.

Гліб Лазаревський: МОЛОДІСТЬ ЛЕСІ УКРАЇНКИ (Біографічне оповідання). Бібліотека Союзу Українок. Львів 1937. Стор. 91. ф. 16°. Ціна 1 зол.

Увесь дохід з продажі цієї брошури призначений на викупно дому Лесі Українки.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр:

Середа 3. XI. год. 7.30 веч. Одинокий виступ Мануелі дель Ріо.

Четвер 4. XI. год. 8. веч. „Мадам Батерфляй".

Театр Ріжнородностей:

Середа 3. XI. год. 7.30 „Де чорт не може".

Четвер 4. XI. год. 7.30 веч. „Де чорт не може".

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ВОЛОЧИВ:
3. XI. Орленя.
4. XI. Шаріка.
5. XI. Ніч під Івана Купала.
6. XI. Муж двох жінок.
7. XI. Довбуш.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ПЕРЕМИШЛЬ (саля Робітничого Дому):
3. XI. Хмара.
4. XI. Маруся Богуславка.
5. XI. Ніч під Івана Купала.

З Перемишля Театр виїздить на Лемківщину — Дубецько, Динів, Березів, Сянік, Риманів, Ліско.

КІНА.

АПОЛЬО: „Я була шпіоном" (Фраўляйн Доктор).
АТЛЯНТИК: „Кід Галягад".
ВАНДА: „Голгофта".
ГРАЖИНА: „Тайни жовтого міста".
ЕВРОПА: „Їх сто й вона одна" (Д. Дурбін).
КАСІНО: „Коли цвітуть бози"
КОПЕРНИК: „Знахор" на осн. повісти Доленги-Мостовича.
МАРУСЕНЬКА: „Пропавший острів" комедія „Парада ніжок".
МЕТРО: „Сан Франціско" та ревія.
МІРАЖ: „Потвора" (Гері Бавр).
МУЗА: „Камелієва дама".
ПАКС: „Тоні з Відня" із славним хором „Віннер Зенгеркнабен".
ПАЛЯС: „Зоря Рів'єри" з Ервою Зак.
РАП: „Княжа".
РІЯЛЬТО: „Бурґтеатер".
СВІТ: „Кров на морі", „На згарищах щастя".
СТИЛЕВЕ: „Один поверх вище" і ревія
ТОН: „Трафальгар".
УТІХА: „Вожд червоношкірих" і ревія.
ХИМЕРА: „Ти що в Гострій світиш Брамі".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5).
„Мемфіс, Сакара, Гелюан".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 3. листопада 1937.

БЕРЛІН 14.15 Розр. музика, 16.30 Рецитації поезій, 18.00, 21.00 Розр. музика; БІЛГОРОД 18.50, 19.00 Нар. музика, 20.00 Нар. пісні, 20.30, 21.00 Гумор, 21.30 Вок. концерт; БУДАПЕШТ 12.05 Спів, 13.00 Військ. орх., 18.30 Сольо на тарогато, 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 „Тангайзер" оп. Ваґнера; ВІДЕНЬ 13.10 Розр. концерт, 15.15 Для дітей, 17.30, 18.00 Сучасна австр. музика, 19.35, 20.00, 21.00 Вок. муз. концерт, 22.20 Танк. музика; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Розр. музика, 19.10 Марші, 22.30 Концерт; ЛЯЙПЦІҐ 20.00, 21.00 „Італійка в Альжирі" оп. Россіні; МІЛЯНО 19.00, 20.30 Розр. музика, 21.00, 22.00 Комедія, 22.15 Віол.; ПРАГА 14.00 Пісні нім. композиторів, 20.05, 21.00 Моцартів фестиваль; РАДІО ПАРІ 21.30, 22.00 Театр Уяви, 23.05 Симф. концерт; РИМ 18.30, 20.30 Розр. музика, 21.00, 22.00 23.00 „Консуельо" оп. Рендана.

Четвер, 4. листопада 1937.

БЕРЛІН 15.35 Муз. дрібниці; 20.15, 21.00 Вечір танку; БІЛГОРОД 20.30 Пісні; БРАТИСЛАВА 19.15, 20.00, 21.00, 22.00 „Люїза" оп. Шарпентієра; БУДАПЕШТ 12.05 Циг. музика, 18.30 Танк. музика, 19.00, 20.00 Оперетковий вечір, 21.10 Форт. сонати Бетовена вик. Ерно Догнаній, 22.30 Орх. концерт; ВІДЕНЬ 20.25 21.00 Оп. мельодії, 22.30 Розр. музика; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Солісти, скр., форт., 19.10 Симфонія ч. 2. д-дур Брамса, 20.20 Твори Франк-а у вик. Касадесуса, форт.; КОШИЦІ 18.00 Для Закарпаття; МІЛЯНО 17.15 Італ.-браз. концерт, 18.20 Розр. музика; РАДІО ПАРІ 18.00, 19.00 Театр Уяви (Мольєр), 20.30 Пісні, 20.45 Форт., 21.30, 22.00 Фестиваль Ж. Форе; РИМ 20.20 Розр. музика, 21.00 Свято роковин перемоги: Симф. концерт; ШТРАСБУРҐ 21.30, 22.00, 23.00 „Венеція" оп. Ріцпеца.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 3. листопада 1937.

6.15—8.00 Раннішня авдиція; 11.15 Для шкіл: „Із пригод лісових людей" для молодших дітей, Нар. пісеньки; 11.40 Оп. музика з пл.; 11.57 Сигнал часу; 12.03 Полудн. авд.; у перерві в год. 12.20 Полудн. денник; 13.45 Музика при чорній каві, пл.; 14.10 Пучіні: „Богема" II. дія з пл.; 14.55 Біржа; 15.00 Гутірка: Львів, Музика з пл.; 15.20 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Господарські вістки; 15.45 „Листопад" гутірка для дітей; 16.00 Куток мови; 16.15 Розр. орхестра; 16.50 Актуальна гутірка; 17.00 Польські військ. формації на сході в 1917 р.; 17.15 Арії та пісні у вик. М. Тромпчинської, контральт у супр. форт.; 17.50 Найдені річи; 18.00, 18.50 Спорт; 18.10 Мусоргський: фрагм. із -оп. „Борис Годунов", гр. пл.; 18.20 Концерт присв. памяті Ст. Ліпського: форт., спів, скрипка; 18.55 Програма на завтра; 19.00 „Примхи шовкового приятеля" лет. новеля; **19.20 Колисанки відіграє на цитрі Ол. Ропіцький**, 19.35 Чи правда є умовна, діяльог; 19.50, 20.55 Актуальна гутірка; 20.00 Розр. музика, у вик. сальонового трія: Ір. Ліпчинська, Каз. Гальперн, **Петро Пшеничка** і вок. квартету; у перерві в год. 20.20 Куток гумору: Лужицькі казки та приповідки; 20.45 Веч. денник; 21.00 Шопенівський концерт, форт.; 21.40 Чверть-година поезії; 22.00 Трансм. із Квінс Гол у Льондоні: Бетовен „IX. Симфонія д-моль"; 23.15 Останні вістки.

Четвер, 4. листопада 1937.

6.15—8.00 Раннішня авдиція; 11.15 Танки та пісні; 11.40 Паґаніні: Скрипковий концерт, пл.; 11.57 Сигнал часу; 12.03 Полудн. авд.; 12.20 Полудневий денник; 13.45 Комунікат льв. Хліб. Палати; 13.50 14.30 Легка музика з пл.; 14.55 Біржа; 15.00 Гутірка: „Львів", Музика з пл.; 15.25 Біжучі вістки з міста і провінції; 15.30 Господарські вістки; 15.45 Муз. мандрівки, авд. для молоді; 16.15 Сальон. музика; 16.50, 19.50, 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 Про книжку Гемберовича та Мальковського: „Араси Жиґмонта Августа"; **17.15 Серенади й танки у вик. М.Сокіл і Антона Рудницького**; 17.50, 18.00, 18.50 Спорт; 18.10 При кінці сезону копаного мяча; 18.20 Скрипкові твори в супр. форт.; 18.40 Листи та програми; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Театр Уяви: „Східна казка про коханні" з муз. іл., 19.35 Спів, рецитал Павла Прокопіені в супр. форт., 20.00 Легка музика, орх., спів, 20.45 Веч. денник; 21.00 Танк. музика і спів; 21.45 Літер. нарис: Новий академік — Корнило Макушинський; 22.00 Камер. концерт: форт., скр., альтівка, віол., клярнет; 22.50 Ост. вістки; 23.00 Із співерового альбума.

Радіокутик.

ПАНІ ТА СЛУЖНИЦЯ ПЕРЕД МІКРОФОНОМ.

Дискусійний клюб у Шотляндії подав на хвилях етеру цікаве інтервю: пані та служниці. Майже 1/4 працюючих жінок у Шотляндії, а саме 140.000 — це служниці. Пані та служниця висловили перед мікрофоном свої погляди, жадання та застереження. Порівнання сучасности з минулим вперед 40 літ випало на користь сучасного становища служниці. Все-ж признали за потрібне поліпшити мешканеві умови для служниць, їх харчування, платню та справи відпочинку. Водночас пані дому, котра дає служниці добрі умови, має право жадати солідної праці. Виявилося, що є потрібна така інституція, як Бюро скарг та треба завести „чорну листу" для недобрих пань і злої служби. Затє жадна зі сторін не жадала утворення професійного союзу домашньої служби.

РАДІО У ВЯЗНИЦЯХ.

Недавно випущено на волю одного вязня, котрий перебув у вязниці 12 літ. Щойно на волі він уперше зіткнувся з радієм. Цей факт викликав таке його здивування, що піднято акцію вивінування вязниць в радієві апарати. Під цю пору заінстальовано у вязницях вже 80 приймачів.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 2. листопада 1937 р.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2.75 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	2.80 зол.
1 кг. масла експ. вкл. з опак.	2.80 зол.
молоко	15—16 сот.
яйця (копа)	4.30—4.45 зол.

Тенденція на масло і молоко слаба, на яйця вдержана.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.